



762

Beschikking van de Minister van Justitie van 21 oktober 1994, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de Gemeentewet, zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 22 juni 1994, Stb. 573

De Minister van Justitie,

Gelet op artikel XXI van de wet van 27 april 1994, Stb. 420;

Besluit:

de tekst van de Gemeentewet, zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 22 juni 1994, Stb. 573, in het Staatsblad te plaatsen als bijlage bij deze beschikking.

's-Gravenhage, 21 oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

Uitgegeven de *eerste* november 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

**TEKST VAN DE GEMEENTEWET, ZOALS DEZE LAATSTELIJK IS
GEWIJZIGD BIJ DE WET VAN 22 JUNI 1994, STB. 573**

Inhoudsopgave

Titel I.	Begripsbepalingen (artt. 1-5)	3
Titel II.	De inrichting en samenstelling van het gemeentebestuur	3
Hoofdstuk I.	Algemene bepaling (art. 6)	3
Hoofdstuk II.	De raad (artt. 7-33)	3
Hoofdstuk III.	Het college van burgemeester en wethouders (artt. 34-60)	9
Hoofdstuk IV.	De burgemeester (artt. 61-81)	14
Hoofdstuk V.	De commissies (artt. 82-94)	17
Hoofdstuk VI.	Geldelijke voorzieningen ten behoeve van de leden van de raad en de commissies (artt. 95-99)	20
Hoofdstuk VII.	De secretaris (artt. 100-107)	21
Titel III.	De bevoegdheid van het gemeentebestuur	22
Hoofdstuk VIII.	Algemene bepalingen	22
Par. 1.	Inleidende bepalingen (artt. 108-111)	22
Par. 2.	Verhouding tot de provincie en het Rijk (artt. 112-122)	24
Par. 3.	Bijzondere voorzieningen (artt. 123-124)	26
Par. 4.	Bestuursdwang (artt. 125-138)	27
Par. 5.	Bekendmaking en inwerkingtreding van beslui- ten die algemeen verbindende voorschriften inhouden (artt. 139-144)	30
Par. 6.	Termijnen (artt. 145, 146)	31
Hoofdstuk IX.	De bevoegdheid van de raad (artt. 147-159)	31
Hoofdstuk X.	De bevoegdheid van het college van burge- meester en wethouders (artt. 160-169)	34
Hoofdstuk XI.	De bevoegdheid van de burgemeester (artt. 170-181)	35
Titel IV.	De financiën van de gemeente	38
Hoofdstuk XII.	Algemene bepalingen (artt. 182-188)	38
Hoofdstuk XIII.	De begroting en de rekening	40
Par. 1.	De begroting (artt. 189-196)	40
Par. 2.	De rekening (artt. 197-202)	42
Par. 3.	Goedkeuring van de begroting (artt. 203-211)	43
Hoofdstuk XIV.	De administratie en de controle (artt. 212-215)	45
Hoofdstuk XV.	De gemeentelijke belastingen	46
Par. 1.	Algemene bepalingen (artt. 216-219)	46
Par. 2.	Bijzondere bepalingen omtrent de onroerende- zaakbelastingen (artt. 220-220h)	47
Par. 3.	Bijzondere bepalingen omtrent andere belastingen dan de onroerende-zaakbelastingen (artt. 221-229c)	50
Par. 4.	Heffing en invordering (artt. 230-258)	53
Titel V.	Het toezicht op het gemeentebestuur	61
Hoofdstuk XVI.	Voorafgaand toezicht (artt. 259-267)	61
Hoofdstuk XVII.	De vernietiging van besluiten (artt. 268-281)	62
Titel VI.	Wijziging van de gemeentelijke indeling en wij- ziging van gemeentegrenzen (artt. 282-288)	64
Titel VII.	Overgangs- en slotbepalingen (artt. 289-310)	66

TITEL I. BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1

1. In deze wet wordt verstaan onder het aantal inwoners van een gemeente: het aantal inwoners volgens de door het Centraal Bureau voor de Statistiek openbaar gemaakte bevolkingscijfers per 1 januari.

2. Voor de vaststelling van het inwonertal, bedoeld in artikel 8, geldt als peildatum 1 januari van het jaar voorafgaand aan het jaar van de verkiezing van de raad. Het Centraal Bureau voor de Statistiek kan op schriftelijk verzoek van een gemeentebestuur het inwonertal per de eerste dag van de vierde maand voorafgaande aan de maand van de kandidaatstelling vaststellen, indien aannemelijk is dat een in dat artikel genoemd inwonertal op genoemde datum is overschreden. In dat geval geldt dit tijdstip als peildatum.

Artikel 2

In deze wet wordt verstaan onder ingezetenen: zij die hun werkelijke woonplaats in de gemeente hebben.

Artikel 3

Zij die in het persoonsregister van een gemeente opgenomen zijn, worden voor de toepassing van deze wet, behoudens bewijs van het tegendeel, geacht werkelijke woonplaats te hebben in de gemeente.

Artikel 4

In deze wet wordt onder ambtenaar mede verstaan: degene die op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht werkzaam is.

Artikel 5

In deze wet wordt verstaan onder:

- a. gemeentebestuur: ieder bevoegd orgaan van de gemeente;
- b. Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;
- c. commissie: een commissie als bedoeld in artikel 82.

TITEL II. DE INRICHTING EN SAMENSTELLING VAN HET GEMEENTEBESTUUR

HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALING

Artikel 6

In elke gemeente is een raad, een college van burgemeester en wethouders en een burgemeester.

HOOFDSTUK II. DE RAAD

Artikel 7

De raad vertegenwoordigt de gehele bevolking van de gemeente.

Artikel 8

1. De raad bestaat uit:

- 9 leden in een gemeente beneden de 3 001 inwoners;
- 11 leden in een gemeente van 3 001– 6 000 inwoners;
- 13 leden in een gemeente van 6 001– 10 000 inwoners;
- 15 leden in een gemeente van 10 001– 15 000 inwoners;
- 17 leden in een gemeente van 15 001– 20 000 inwoners;
- 19 leden in een gemeente van 20 001– 25 000 inwoners;
- 21 leden in een gemeente van 25 001– 30 000 inwoners;
- 23 leden in een gemeente van 30 001– 35 000 inwoners;
- 25 leden in een gemeente van 35 001– 40 000 inwoners;
- 27 leden in een gemeente van 40 001– 45 000 inwoners;
- 29 leden in een gemeente van 45 001– 50 000 inwoners;
- 31 leden in een gemeente van 50 001– 60 000 inwoners;
- 33 leden in een gemeente van 60 001– 70 000 inwoners;
- 35 leden in een gemeente van 70 001– 80 000 inwoners;
- 37 leden in een gemeente van 80 001–100 000 inwoners;Ⓞ
- 39 leden in een gemeente van 100 001–200 000 inwoners;
- 45 leden in een gemeente boven de 200 000 inwoners.

2. Vermeerdering of vermindering van het aantal leden van de raad, voortvloeiende uit wijziging van het aantal inwoners van de gemeente, treedt eerst in bij de eerstvolgende periodieke verkiezing van de raad.

Artikel 9

De burgemeester is voorzitter van de raad.

Artikel 10

1. Voor het lidmaatschap van de raad is vereist dat men ingezetene van de gemeente is, de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en niet is uitgesloten van het kiesrecht.

2. Zij die geen Nederlander zijn, dienen tevens te voldoen aan de vereisten dat:

a. zij gedurende een onafgebroken periode van ten minste vijf jaar ingezetene van Nederland zijn;

b. het hun op grond van artikel 9 of 10 van de Vreemdelingenwet (Stb. 1965, 40) dan wel op grond van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap (Trb. 1957, 91) of het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie (Trb. 1958, 18) is toegestaan in Nederland te verblijven.

3. Geen lid van de raad kunnen zijn de in het tweede lid bedoelde personen die in dienst van een andere staat, waarvan zij de nationaliteit bezitten, in Nederland werkzaam zijn, alsmede hun niet-Nederlandse echtgenoten of levensgezellen en kinderen, voor zover dezen met hen een gemeenschappelijke huishouding voeren.

4. Voor de toepassing van het tweede lid worden met degenen, wie het op grond van artikel 9 of 10 van de Vreemdelingenwet is toegestaan in Nederland te verblijven, gelijkgesteld:

a. degenen, op wier verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning ingevolge artikel 9 van die wet nog niet onherroepelijk is beslist;

b. degenen, wier vergunning ingevolge artikel 9 of 10 van die wet is ingetrokken, terwijl de beslissing tot intrekking nog niet onherroepelijk is geworden;

c. degenen, die hebben opgehouden te behoren tot een categorie waarop het bepaalde ingevolge artikel 10, tweede lid, van die wet van

toepassing is, en op wier verzoek om verlenging van een vergunning ingevolge artikel 9 of 10, eerste lid, van die wet nog niet onherroepelijk is beslist.

Artikel 11

Ter vervulling van een tussentijds opengevallen plaats is niet benoembaar tot lid van de raad hij die na de laatstgehouden periodieke verkiezing van de leden van de raad wegens handelen in strijd met artikel 15 van het lidmaatschap van de raad is vervallen verklaard.

Artikel 12

1. De leden van de raad maken openbaar welke andere functies dan het lidmaatschap van de raad zij vervullen.

2. Openbaarmaking geschiedt door terinzagelegging van een opgave van de in het eerste lid bedoelde functies op het gemeentehuis.

Artikel 13

1. Een lid van de raad kan in ieder geval niet tevens zijn:
 - a. minister;
 - b. staatssecretaris;
 - c. lid van de Raad van State;
 - d. lid van de Algemene Rekenkamer;
 - e. commissaris van de Koning;
 - f. lid van gedeputeerde staten;
 - g. griffier der Staten;
 - h. ambtenaar, door of vanwege het gemeentebestuur aangesteld of daaraan ondergeschikt.
2. Het bepaalde in het eerste lid, onder h, is niet van toepassing op:
 - a. ambtenaren van de burgerlijke stand;
 - b. hen die als vrijwilliger dan wel uit hoofde van een wettelijke verplichting niet bij wijze van beroep hulpdiensten verrichten;
 - c. onderwijspersoneel.

Artikel 14

Alvorens hun functie te kunnen uitoefenen, leggen de leden van de raad in de vergadering, in handen van de voorzitter, de volgende eed (verklaring en belofte) af: «Ik zweer (verklaar) dat ik, om tot lid van de raad benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd.

Ik zweer (verklaar en beloof) dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik zweer (beloof) dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van het gemeentebestuur naar eer en geweten zal vervullen.

Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!»
(Dat verklaar en beloof ik!«)

Artikel 15

1. Een lid van de raad mag niet:
 - a. als advocaat, procureur of adviseur in geschillen werkzaam zijn ten behoeve van de gemeente of het gemeentebestuur dan wel ten behoeve van de wederpartij van de gemeente of het gemeentebestuur;
 - b. als gemachtigde in geschillen werkzaam zijn ten behoeve van de wederpartij van de gemeente of het gemeentebestuur;

- c. als vertegenwoordiger of adviseur werkzaam zijn ten behoeve van derden tot het aangaan van overeenkomsten met de gemeente als bedoeld in onderdeel d;
 - d. rechtstreeks of middellijk een overeenkomst aangaan betreffende:
 - 1e het aannemen van werk ten behoeve van de gemeente;
 - 2e het buiten dienstbetrekking tegen beloning verrichten van werkzaamheden ten behoeve van de gemeente;
 - 3e het doen van leveranties aan de gemeente;
 - 4e het verhuren van roerende zaken aan de gemeente;
 - 5e het verwerven van betwiste vorderingen ten laste van de gemeente;
 - 6e het van de gemeente onderhands verwerven van onroerende zaken of beperkte rechten waaraan deze zijn onderworpen;
 - 7e het onderhands huren of pachten van de gemeente.
2. Van het bepaalde in het eerste lid, onder d, kunnen gedeputeerde staten ontheffing verlenen.

Artikel 16

De raad stelt een reglement van orde voor zijn vergaderingen en andere werkzaamheden vast.

Artikel 17

1. De raad vergadert zo vaak als hij daartoe heeft besloten.
2. Voorts vergadert de raad indien de burgemeester of het college van burgemeester en wethouders het nodig oordeelt of indien ten minste een vijfde van het aantal leden waaruit de raad bestaat schriftelijk, met opgave van redenen, daarom verzoekt.

Artikel 18

1. De raad vergadert na de periodieke verkiezing van zijn leden voor de eerste maal in nieuwe samenstelling op de dag met ingang waarvan de leden van de raad in oude samenstelling aftreden.
2. In het geval, bedoeld in artikel V 15 van de Kieswet (Stb. 1989, 423), wordt de vergadering gehouden zo spoedig mogelijk nadat veertien dagen zijn verlopen na de onherroepelijke goedkeuring van de geloofs-brieven van meer dan de helft van de leden.

Artikel 19

1. De burgemeester roept de leden schriftelijk tot de vergadering op.
2. Tegelijkertijd met de oproeping brengt de burgemeester dag, tijdstip en plaats van de vergadering ter openbare kennis. De agenda en de daarbij behorende voorstellen met uitzondering van de in artikel 25, tweede lid, bedoelde stukken worden tegelijkertijd met de oproeping en op een bij de openbare kennisgeving aan te geven wijze ter inzage gelegd.

Artikel 20

1. De vergadering van de raad wordt niet geopend voordat blijkt de presentielijst meer dan de helft van het aantal zitting hebbende leden tegenwoordig is.
2. Indien ingevolge het eerste lid de vergadering niet kan worden geopend, belegt de burgemeester, onder verwijzing naar dit artikel, opnieuw een vergadering tegen een tijdstip dat ten minste vierentwintig uur na het bezorgen van de oproeping is gelegen.
3. Op de vergadering, bedoeld in het tweede lid, is het eerste lid niet van toepassing. De raad kan echter over andere aangelegenheden dan die waarvoor de ingevolge het eerste lid niet geopende vergadering was

belegd alleen beraadslagen of besluiten, indien blijkens de presentielijst meer dan de helft van het aantal zitting hebbende leden tegenwoordig is.

Artikel 21

De burgemeester heeft het recht in de vergadering aan de beraadslaging deel te nemen.

Artikel 22

De leden van het gemeentebestuur en andere personen die deelnemen aan de beraadslaging kunnen niet in rechte worden vervolgd of aangesproken voor dan wel worden verplicht getuigenis af te leggen als bedoeld in artikel 191, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering over hetgeen zij in de vergadering van de raad hebben gezegd of aan de raad schriftelijk hebben overgelegd.

Artikel 23

1. De vergadering van de raad wordt in het openbaar gehouden.
2. De deuren worden gesloten, wanneer ten minste een vijfde van het aantal leden dat de presentielijst heeft getekend daarom verzoekt of de voorzitter het nodig oordeelt.
3. De raad beslist vervolgens of met gesloten deuren zal worden vergaderd.
4. Van een vergadering met gesloten deuren wordt een afzonderlijk verslag opgemaakt, dat niet openbaar wordt gemaakt tenzij de raad anders beslist.

Artikel 24

In een besloten vergadering kan niet worden beraadslaagd of besloten over:

- a. de toelating van nieuw benoemde leden;
- b. de vaststelling en wijziging van de begroting en de vaststelling van de rekening;
- c. de invoering, wijziging en afschaffing van plaatselijke belastingen, en
- d. de benoeming en het ontslag van wethouders.

Artikel 25

1. De raad kan op grond van een belang, genoemd in artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur (Stb. 1991, 703), omtrent het in een besloten vergadering behandelde en omtrent de inhoud van de stukken die aan de raad worden overgelegd, geheimhouding opleggen. Geheimhouding omtrent het in een besloten vergadering behandelde wordt tijdens die vergadering opgelegd. De geheimhouding wordt door hen die bij de behandeling aanwezig waren en allen die van het behandelde of de stukken kennis dragen, in acht genomen totdat de raad haar opheft.

2. Op grond van een belang, genoemd in artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur, kan de geheimhouding eveneens worden opgelegd door het college van burgemeester en wethouders, de burgemeester en een commissie, ieder ten aanzien van stukken die zij aan de raad of aan leden van de raad overleggen. Daarvan wordt op de stukken melding gemaakt.

3. De krachtens het tweede lid opgelegde verplichting tot geheimhouding met betrekking tot aan de raad overgelegde stukken vervalt, indien de oplegging niet door de raad in zijn eerstvolgende vergadering die blijkens de presentielijst door meer dan de helft van het aantal zitting hebbende leden is bezocht, wordt bekrachtigd.

4. De krachtens het tweede lid opgelegde verplichting tot geheimhouding met betrekking tot aan leden van de raad overgelegde stukken wordt in acht genomen totdat het orgaan dat de verplichting heeft opgelegd, dan wel, indien het stuk waaromtrent geheimhouding is opgelegd aan de raad is voorgelegd, totdat de raad haar opheft. De raad kan deze beslissing alleen nemen in een vergadering die blijkens de presentielijst door meer dan de helft van het aantal zitting hebbende leden is bezocht.

Artikel 26

1. De voorzitter zorgt voor de handhaving van de orde in de vergadering en is bevoegd, wanneer die orde op enigerlei wijze door toehoorders wordt verstoord, deze en zo nodig andere toehoorders te doen vertrekken.

2. Hij is bevoegd toehoorders die bij herhaling de orde in de vergadering verstoren voor ten hoogste drie maanden de toegang tot de vergadering te ontzeggen.

3. Hij kan de raad voorstellen aan een lid dat door zijn gedragingen de geregelde gang van zaken belemmert, het verdere verblijf in de vergadering te ontzeggen. Over het voorstel wordt niet beraadslaagd. Na aanneming daarvan verlaat het lid de vergadering onmiddellijk. Zo nodig doet de voorzitter hem verwijderen. Bij herhaling van zijn gedrag kan het lid bovendien voor ten hoogste drie maanden de toegang tot de vergadering worden ontzegd.

Artikel 27

De leden van de raad stemmen zonder last.

Artikel 28

1. Een lid van de raad neemt niet deel aan de stemming over:

- a. een aangelegenheid die hem rechtstreeks of middellijk persoonlijk aangaat of waarbij hij als vertegenwoordiger is betrokken;
- b. de vaststelling of goedkeuring der rekening van een lichaam waaraan hij rekenplichtig is of tot welks bestuur hij behoort.

2. Bij een schriftelijke stemming wordt onder het deelnemen aan de stemming verstaan het inleveren van een stembriefje.

3. Een benoeming gaat iemand persoonlijk aan, wanneer hij behoort tot de personen tot wie de keuze door een voordracht of bij een herstemming is beperkt.

4. Het eerste lid is niet van toepassing bij de beslissing betreffende de geloofsbriefen van de na periodieke verkiezing benoemde leden.

Artikel 29

1. Een stemming is alleen geldig, indien meer dan de helft van het aantal leden dat zitting heeft en zich niet van deelneming aan de stemming moet onthouden, daaraan heeft deelgenomen.

2. Het eerste lid is niet van toepassing:

- a. ingeval opnieuw wordt gestemd over een voorstel of over een benoeming, voordracht of aanbeveling van een of meer personen ten aanzien van wie in een vorige vergadering een stemming op grond van dat lid niet geldig was;
- b. in een vergadering als bedoeld in artikel 20, tweede lid, voor zover het betreft onderwerpen die in de daaraan voorafgaande, ingevolge artikel 20, eerste lid, niet geopende vergadering aan de orde waren gesteld.

Artikel 30

1. Voor het tot stand komen van een besluit bij stemming wordt de volstrekte meerderheid vereist van hen die een stem hebben uitgebracht.
2. Bij een schriftelijke stemming wordt onder het uitbrengen van een stem verstaan het inleveren van een behoorlijk ingevuld stembriefje.

Artikel 31

1. De stemming over personen voor het doen van benoemingen, voordrachten of aanbevelingen geschiedt bij gesloten en ongetekende stembriefjes.
2. Indien de stemmen staken over personen tot wie de keuze door een voordracht of bij een herstemming is beperkt, wordt in dezelfde vergadering een herstemming gehouden.
3. Staken bij deze stemming de stemmen opnieuw, dan beslist terstond het lot.

Artikel 32

1. De overige stemmingen geschieden bij hoofdelijke oproeping, indien de voorzitter of een van de leden dat verlangt. In dat geval geschieden zij mondeling.
2. Bij hoofdelijke oproeping is ieder ter vergadering aanwezig lid dat zich niet van deelneming aan de stemming moet onthouden verplicht zijn stem voor of tegen uit te brengen.
3. Indien over een voorstel geen stemming wordt gevraagd, is het aangenomen.
4. Tenzij de vergadering voltallig is, wordt bij staking van stemmen het nemen van een besluit uitgesteld tot een volgende vergadering, waarin de beraadslagingen kunnen worden heropend.
5. Indien de stemmen staken in een voltallige vergadering of in een ingevolge het vierde lid opnieuw belegde vergadering, is het voorstel niet aangenomen.
6. Onder een voltallige vergadering wordt verstaan een vergadering waarin alle leden waaruit de raad bestaat, voor zover zij zich niet van deelneming aan de stemming moesten onthouden, een stem hebben uitgebracht.

Artikel 33

De raad regelt op welke wijze ambtelijke bijstand wordt verleend aan de leden van de raad.

HOOFDSTUK III. HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN WETHOUDERS

Artikel 34

1. De burgemeester en de wethouders vormen te zamen het college van burgemeester en wethouders.
2. De burgemeester is voorzitter van het college.

Artikel 35

De wethouders worden door de raad uit zijn midden benoemd.

Artikel 36

1. Het aantal wethouders bedraagt ten hoogste twintig procent van het aantal raadsleden, met dien verstande dat er niet minder dan twee wethouders zullen zijn.

2. In gemeenten waar het wethouderschap een volledige betrekking is kan de raad besluiten dat een of meer van die betrekkingen in deeltijd worden uitgeoefend.

3. Indien het tweede lid toepassing vindt bedraagt, in afwijking van het eerste lid, het aantal wethouders ten hoogste vijftien procent van het aantal raadsleden, met dien verstande dat de tijdsbestedingsnorm van de wethouders gezamenlijk ten hoogste tien procent meer bedraagt dan de tijdsbestedingsnorm van de wethouders gezamenlijk zou hebben bedragen indien het tweede lid geen toepassing had gevonden.

4. Indien het tweede lid toepassing vindt, stelt de raad bij de benoeming van de wethouders de tijdsbestedingsnorm van elke wethouder vast.

5. Bij de berekening van het maximale aantal wethouders, bedoeld in het eerste en het derde lid, wordt afgerond tot het dichtstbijgelegen gehele getal.

Artikel 37

De benoeming van wethouders na de verkiezing van de leden van de raad vindt plaats in de eerste vergadering van de raad in nieuwe samenstelling, bedoeld in artikel 18.

Artikel 38

In het geval van artikel 37 gaat de benoeming van degene die zijn benoeming tot wethouder heeft aangenomen, in op het tijdstip waarop ten minste de helft van het met inachtneming van artikel 36 bepaalde aantal wethouders zijn benoeming heeft aangenomen of, indien de aanneming van de benoeming op een later tijdstip plaatsvindt, op dat tijdstip.

Artikel 39

De benoeming ter vervulling van een plaats die tussentijds openvalt, geschiedt zo spoedig mogelijk, doch, tenzij de raad in een bijzonder geval anders beslist, eerst nadat opengevallen plaatsen in de raad zijn vervuld.

Artikel 40

De benoemde wethouder wordt geacht de benoeming niet aan te nemen, indien op de tiende dag na kennisgeving van de benoeming door middel van een aangetekende brief nog geen mededeling van hem is ontvangen dat hij de benoeming aanneemt.

Artikel 41

Wanneer de benoeming niet is aangenomen, geschiedt zo spoedig mogelijk een nieuwe benoeming.

Artikel 42

1. De wethouders treden af op het tijdstip van aftreden van de leden van de raad.

2. Vanaf het tijdstip van aftreden van de wethouders tot het tijdstip waarop na de verkiezing van de leden van de nieuwe raad ten minste de

helft van het met inachtneming van artikel 36 bepaalde aantal wethouders de benoeming heeft aangenomen, treedt de burgemeester in de plaats van het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 43

1. Een wethouder kan te allen tijde ontslag nemen. Hij doet daarvan schriftelijk mededeling aan de raad.
2. Het ontslag gaat in met ingang van de dag, gelegen een maand na de dag waarop hij zijn ontslag heeft genomen of zoveel eerder als zijn opvolger de benoeming heeft aangenomen.

Artikel 44

1. De wethouders genieten ten laste van de gemeente een bezoldiging, die bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt geregeld.
2. Daarbij kunnen tevens regels worden gesteld betreffende tegemoetkoming in of vergoeding van bijzondere kosten en betreffende andere financiële voorzieningen die verband houden met de vervulling van het wethoudersambt.
3. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend genieten de wethouders als zodanig geen inkomsten, in welke vorm ook, ten laste van de gemeente.
4. De wethouders genieten geen vergoedingen, in welke vorm ook, voor werkzaamheden, verricht in nevenfuncties die zij vervullen uit hoofde van het wethoudersambt ongeacht of die vergoedingen ten laste van de gemeente komen of niet. Indien deze vergoedingen worden uitgekeerd, worden zij gestort in de gemeentekas.
5. Van het bepaalde in het vierde lid kan de raad in bijzondere gevallen ontheffing verlenen. Het daartoe strekkende besluit van de raad wordt door het college van burgemeester en wethouders aan gedeputeerde staten gezonden.

Artikel 45

1. Een wethouder kan niet gelijktijdig met zijn functie de betrekking uitoefenen van ambtenaar door of vanwege het Rijk of de provincie aangesteld, tot wiens taak behoort het verrichten van werkzaamheden in het kader van het toezicht op de gemeente.
2. Een wethouder kan niet gelijktijdig met zijn functie een betrekking uitoefenen waarin hij door de wet of door een algemene maatregel van bestuur geroepen wordt het gemeentebestuur van advies te dienen.

Artikel 46

1. Indien degene wiens benoeming tot wethouder is ingegaan, een betrekking uitoefent als bedoeld in artikel 45, eerste en tweede lid, draagt hij er onverwijld zorg voor dat hij van de uitoefening van die betrekking wordt ontheven.
2. De raad verleent hem ontslag indien hij dit nalaat.
3. Het ontslag gaat terstond in.

Artikel 47

1. Indien een wethouder een betrekking gaat uitoefenen als bedoeld in artikel 45, eerste en tweede lid, neemt hij onmiddellijk ontslag. Hij doet hiervan schriftelijk mededeling aan de raad.
2. Artikel 46, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 48

Schorsing in en tussentijds verlies van het lidmaatschap van de raad brengt terstond schorsing in, onderscheidenlijk verlies van het wethouderschap mede.

Artikel 49

De raad kan een of meer wethouders ontslag verlenen, indien dezen het vertrouwen van de raad niet meer bezitten. Op het ontslagbesluit is artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing.

Artikel 50

1. Over een voorstel tot het verlenen van ontslag als bedoeld in artikel 49 wordt niet beraadslaagd of besloten, dan nadat de raad ten minste twee weken en ten hoogste drie maanden tevoren heeft verklaard, dat de betrokken wethouders het vertrouwen van de raad niet meer bezitten.

2. De oproeping tot de vergadering waarin over dat voorstel wordt beraadslaagd of besloten wordt ten minste achtenveertig uur voor de aanvang of zoveel eerder als de raad heeft bepaald, bij de leden van de raad bezorgd. Zij vermeldt het voorstel tot het verlenen van ontslag als bedoeld in artikel 49.

3. Artikel 28 is niet van toepassing bij besluiten van de raad ingevolge artikel 49 of ingevolge dit artikel.

Artikel 51

1. Bij verhindering, ontstentenis of ontslag van een wethouder, of indien een wethouder met de waarneming van het ambt van burgemeester is belast, wordt hij zo nodig vervangen door een lid van de raad, aan te wijzen door de raad.

2. De toekenning van een vergoeding ten laste van de gemeente aan degene die met de waarneming van het ambt van wethouder is belast, wordt geregeld bij of krachtens algemene maatregel van bestuur.

3. Ten aanzien van degene die met de waarneming van het ambt van wethouder is belast, zijn de artikelen 45 en 46 van overeenkomstige toepassing indien de raad zulks voorafgaande aan of bij de aanwijzing, bedoeld in het eerste lid, heeft bepaald.

Artikel 52

Het college van burgemeester en wethouders stelt een reglement van orde voor zijn vergaderingen en andere werkzaamheden vast, dat aan de raad wordt toegezonden.

Artikel 53

1. De burgemeester stelt, met inachtneming van hetgeen het college van burgemeester en wethouders heeft bepaald, dag en plaats van de vergadering van het college en het tijdstip van de opening vast.

2. De burgemeester maakt dag en plaats van te houden openbare vergaderingen en het tijdstip van de opening bekend.

Artikel 54

1. De vergaderingen van het college van burgemeester en wethouders worden met gesloten deuren gehouden, voor zover het college niet anders heeft bepaald.

2. Het reglement van orde voor de vergaderingen kan regels geven omtrent de openbaarheid van de vergaderingen van het college.

3. Ten aanzien van bepalingen in het reglement van orde die betrekking hebben op vergaderingen vindt artikel 148 geen toepassing.

Artikel 55

1. Het college van burgemeester en wethouders kan op grond van een belang, genoemd in artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur, omtrent het in een besloten vergadering behandelde en omtrent de inhoud van de stukken die aan het college worden overgelegd, geheimhouding opleggen. Geheimhouding omtrent het in een besloten vergadering behandelde wordt tijdens die vergadering opgelegd. De geheimhouding wordt door hen die bij de behandeling aanwezig waren en allen die van het behandelde of de stukken kennis dragen, in acht genomen totdat het college haar opheft.

2. Op grond van een belang, genoemd in artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur, kan de geheimhouding eveneens worden opgelegd door de burgemeester of een commissie, ten aanzien van de stukken die zij aan het college overleggen. Daarvan wordt op de stukken melding gemaakt. De geheimhouding wordt in acht genomen totdat het orgaan dat de verplichting heeft opgelegd, dan wel de raad haar opheft.

3. Indien het college zich ter zake van het behandelde waarvoor een verplichting tot geheimhouding geldt tot de raad heeft gericht, wordt de geheimhouding in acht genomen totdat de raad haar opheft.

Artikel 56

1. In de vergadering van het college van burgemeester en wethouders kan slechts worden beraadslaagd of besloten, indien ten minste de helft van het aantal zitting hebbende leden tegenwoordig is.

2. Indien het vereiste aantal leden niet tegenwoordig is, belegt de burgemeester, onder verwijzing naar dit artikel, opnieuw een vergadering.

3. Op de vergadering, bedoeld in het tweede lid, is het eerste lid niet van toepassing. Het college kan echter over andere aangelegenheden dan die waarvoor de eerdere vergadering was belegd alleen beraadslagen of besluiten, indien ten minste de helft van het aantal zitting hebbende leden tegenwoordig is.

Artikel 57

De leden van het college van burgemeester en wethouders en andere personen die deelnemen aan de beraadslaging kunnen niet in rechte worden vervolgd of aangesproken voor hetgeen zij in de vergadering van het college hebben gezegd of aan het college schriftelijk hebben overgelegd.

Artikel 58

De artikelen 28, eerste tot en met derde lid, 29 en 30 zijn ten aanzien van de vergaderingen van het college van burgemeester en wethouders van overeenkomstige toepassing.

Artikel 59

1. Indien bij een stemming, anders dan over personen voor het doen van benoemingen, voordrachten of aanbevelingen, de stemmen staken, wordt opnieuw gestemd.

2. Staken de stemmen andermaal over hetzelfde voorstel, dan beslist de stem van de voorzitter.

Artikel 60

1. De raad kan regelen van welke besluiten van het college van burgemeester en wethouders aan de leden van de raad kennisgeving wordt gedaan. Daarbij kan de raad de gevallen bepalen waarin met terinzagelegging kan worden volstaan.

2. Het college van burgemeester en wethouders laat de kennisgeving of terinzagelegging achterwege voor zover deze in strijd is met het openbaar belang.

HOOFDSTUK IV. DE BURGEMEESTER

Artikel 61

1. De burgemeester wordt bij koninklijk besluit benoemd en herbenoemd voor de tijd van zes jaar. Hij kan te allen tijde bij koninklijk besluit worden ontslagen.

2. De commissaris van de Koning maakt volgens een door de regering gegeven ambtsinstructie voor elke door benoeming te vervullen plaats een met redenen omklede aanbeveling op. Alvorens zijn aanbeveling te doen verzoekt hij de raad hem zijn gevoelens kenbaar te maken met betrekking tot de aan de te benoemen burgemeester te stellen eisen van bekwaamheid en geschiktheid.

3. De raad kan uit zijn midden een vertrouwenscommissie instellen belast met de beoordeling van de op haar verzoek door de commissaris daartoe geselecteerde kandidaten. De vertrouwenscommissie brengt vertrouwelijk verslag uit van haar bevindingen aan de commissaris.

4. Onverminderd het bepaalde in het tweede lid kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld omtrent de bij benoeming te volgen procedure.

5. De commissaris doet volgens een door de regering gegeven ambtsinstructie een voorstel tot herbenoeming. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de wijze waarop de raad in verband daarmee zijn gevoelens omtrent het functioneren van de burgemeester kenbaar kan maken aan de commissaris.

Artikel 62

1. De burgemeester kan bij koninklijk besluit worden geschorst.

2. Onze Minister kan, in afwachting van een beslissing omtrent schorsing, bepalen dat de burgemeester zijn functie niet uitoefent.

3. Een besluit als bedoeld in het tweede lid vervalt, indien niet binnen een maand een besluit omtrent de schorsing is genomen.

Artikel 63

Voor de benoembaarheid tot burgemeester is het Nederlanderschap vereist.

Artikel 64

Dezelfde persoon kan in meer dan een gemeente tot burgemeester worden benoemd, mits op het tijdstip van benoeming het gezamenlijk aantal inwoners het getal van 10 000 niet te boven gaat.

Artikel 65

Alvorens zijn ambt te aanvaarden, legt de burgemeester in handen van de commissaris van de Koning de volgende eed (verklaring en belofte) af:

«Ik zweer (verklaar) dat ik, om tot burgemeester benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd.

Ik zweer (verklaar en beloof) dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik zweer (beloof) dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als burgemeester naar eer en geweten zal vervullen.

Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!» (Dat verklaar en beloof ik!»)

Artikel 66

1. De burgemeester geniet ten laste van de gemeente een bezoldiging, die bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt geregeld.

2. Daarbij kunnen tevens regels worden gesteld betreffende tegemoetkoming in of vergoeding van bijzondere kosten en betreffende andere financiële voorzieningen die verband houden met de vervulling van het burgemeestersambt.

3. Buiten hetgeen hem bij of krachtens de wet is toegekend, geniet de burgemeester als zodanig geen inkomsten, in welke vorm ook, ten laste van de gemeente.

4. De burgemeester geniet geen vergoedingen, in welke vorm ook, voor werkzaamheden, verricht in nevenfuncties welke hij vervult uit hoofde van het burgemeestersambt, ongeacht of die vergoedingen ten laste van de gemeente komen of niet. Indien deze vergoedingen worden uitgekeerd, worden zij gestort in de gemeentekas.

Artikel 67

1. De burgemeester vervult geen nevenfuncties waarvan de uitoefening ongewenst is met het oog op de goede vervulling van zijn burgemeestersambt of op de handhaving van zijn onpartijdigheid en onafhankelijkheid of van het vertrouwen daarin.

2. De burgemeester meldt zijn voornemen tot aanvaarding van een nevenfunctie, anders dan uit hoofde van zijn burgemeestersambt, aan de raad.

3. De burgemeester maakt openbaar welke nevenfuncties hij, anders dan uit hoofde van zijn burgemeestersambt, vervult.

Artikel 68

De burgemeester kan niet tevens zijn raadslid, noch ambtenaar door of vanwege het gemeentebestuur aangesteld of daaraan ondergeschikt, met uitzondering van ambtenaar van de burgerlijke stand.

Artikel 69

Het bepaalde in artikel 15 is van overeenkomstige toepassing op de burgemeester met dien verstande dat de bevoegdheid tot verlening van de ontheffing, bedoeld in het tweede lid van artikel 15, berust bij de commissaris van de Koning.

Artikel 70

Het ambt van burgemeester ontheft van alle bij of krachtens de wet opgelegde verplichtingen tot het verrichten van persoonlijke diensten.

Artikel 71

1. De burgemeester heeft zijn werkelijke woonplaats in de gemeente of, indien hij burgemeester is van meer dan een gemeente, in een van die gemeenten.

2. De commissaris van de Koning kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid bepaalde, indien het belang van de gemeente zich daartegen niet verzet. Hij wint het gevoelen van de raad, onderscheidenlijk de raden in.

Artikel 72

1. Indien de burgemeester langer dan zes weken buiten de gemeente wenst te verblijven, heeft hij daartoe de toestemming van de commissaris. De toestemming mag alleen worden verleend, indien het belang van de gemeente zich daartegen niet verzet.

2. De Algemene Termijnenwet (Stb. 1964, 314) is niet van toepassing op de termijn genoemd in het eerste lid.

Artikel 73

1. Voor zover dit niet bij de wet is geschied, worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur ten aanzien van de burgemeester regels vastgesteld betreffende:

a. benoeming, schorsing, tijdelijk niet uitoefenen van zijn functie en ontslag;

b. het onderzoek naar de geschiktheid en de bekwaamheid;

c. uitkering bij ontslag;

d. aanspraken in geval van ziekte;

e. bescherming bij de arbeid;

f. georganiseerd overleg over aangelegenheden zijn rechtspositie betreffende;

g. andere aangelegenheden, zijn rechtspositie betreffende, die regeling behoeven.

2. Bij de regels betreffende de in het eerste lid, onder g, bedoelde aangelegenheden kunnen financiële voorzieningen worden getroffen die ten laste van de gemeente komen.

Artikel 74

1. Alle aan de raad of aan het college van burgemeester en wethouders gerichte stukken worden door of namens de burgemeester geopend.

2. Van de ontvangst van aan de raad gerichte stukken die niet terstond in de vergadering van de raad aan de orde worden gesteld, doet hij in de eerstvolgende vergadering van de raad mededeling.

Artikel 75

1. De stukken die van de raad uitgaan, worden door de burgemeester ondertekend.

2. De stukken die van het college van burgemeester en wethouders uitgaan, worden door de burgemeester ondertekend. Het college van burgemeester en wethouders kan hem toestaan de ondertekening op te dragen aan een ander lid van het college, aan de secretaris of aan een of meer andere gemeentebambtenaren.

Artikel 76

Bij koninklijk besluit wordt bepaald, welke de onderscheidingsteken van de burgemeester zijn en bij welke gelegenheden hij deze zal dragen.

Artikel 77

1. Bij verhindering of ontstentenis van de burgemeester wordt zijn ambt waargenomen door een wethouder, door het college van burgemeester en wethouders aan te wijzen.
2. Bij verhindering of ontstentenis van alle wethouders wordt het ambt waargenomen door het oudste lid in jaren van de raad, tenzij de raad een ander lid met de waarneming belast.
3. Bij verhindering of ontstentenis van de burgemeester op de dag met ingang waarvan de zittende raad is afgetreden, zal het ambt worden waargenomen door een afgetreden wethouder aan te wijzen door het afgetreden college van burgemeester en wethouders of, bij ontstentenis van alle afgetreden wethouders, door het oudste lid in jaren van de afgetreden raad, een en ander totdat in de waarneming overeenkomstig het eerste en tweede lid is voorzien.

Artikel 78

1. Indien de commissaris van de Koning het in het belang van de gemeente nodig oordeelt, voorziet hij in afwijking van artikel 77 in de waarneming. Alvorens daartoe over te gaan hoort hij de raad, tenzij gewichtige redenen zich daartegen verzetten.
2. Hij die door de commissaris met de waarneming van het ambt van burgemeester is belast, legt, indien hij geen lid van de raad is, in handen van de commissaris een overeenkomstig artikel 65 luidende eed (verklaring en belofte) af.

Artikel 79

De toekenning van een vergoeding ten laste van de gemeente aan degene die met de waarneming van het ambt van burgemeester is belast, wordt geregeld bij of krachtens algemene maatregel van bestuur.

Artikel 80

Ten aanzien van degene die met de waarneming van het ambt van burgemeester is belast, is artikel 69 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 81

1. De raad kan regelen van welke besluiten van de burgemeester aan de leden van de raad kennisgeving wordt gedaan. Daarbij kan de raad de gevallen bepalen waarin met terinzagelegging kan worden volstaan.
2. De burgemeester laat de kennisgeving of terinzagelegging achterwege voor zover deze in strijd is met het openbaar belang.

HOOFDSTUK V. DE COMMISSIES

Artikel 82

1. De raad kan commissies instellen.
2. Hij regelt de taken, de bevoegdheden, de samenstelling en de wijze waarop de leden van de raad inzage hebben in stukken waaromtrent door de commissie geheimhouding is opgelegd. Deze inzage kan slechts worden geweigerd voor zover zij in strijd is met het openbaar belang.

Artikel 83

1. Ten aanzien van een commissie waaraan bevoegdheden van de raad worden toegekend, regelt de raad tevens de verantwoording aan de raad en, voor zover zulks in verband met de aard en de omvang van de opgedragen taken nodig is, het toezicht van de raad op de uitoefening van bevoegdheden door de commissie.

2. Ten aanzien van de vergadering van een commissie als bedoeld in het eerste lid zijn, met inachtneming van door de raad gestelde nadere regels, de artikelen 19, tweede lid, en 23 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 84

1. Ten aanzien van een commissie waaraan bevoegdheden van het college van burgemeester en wethouders onderscheidenlijk de burgemeester worden toegekend, regelt de raad tevens de verantwoording aan de raad en, voor zover zulks in verband met de aard en de omvang van de opgedragen taken nodig is, op voorstel van het college van burgemeester en wethouders onderscheidenlijk de burgemeester, de openbaarheid van de vergaderingen en het toezicht van het college van burgemeester en wethouders onderscheidenlijk de burgemeester op de uitoefening van bevoegdheden door de commissie.

2. Indien aan een commissie behalve bevoegdheden van het college van burgemeester en wethouders of van de burgemeester ook bevoegdheden van de raad zijn toegekend, zijn, met inachtneming van door de raad gestelde nadere regels, ten aanzien van de vergadering van die commissie de artikelen 19, tweede lid, en 23 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 85

Ten aanzien van een commissie die is belast met het voorbereiden van door de raad te nemen beslissingen op beroep- en bezwaarschriften, dan wel met het beslissen op deze beroep- en bezwaarschriften, regelt de raad tevens:

- a. de openbaarheid van de vergaderingen;
- b. de voorbereiding, de uitvoering en de openbaarmaking van besluiten van de commissie.

Artikel 86

1. Het bepaalde in de artikelen 83, eerste lid, voor zover de regeling van de verantwoording aan de raad betreft, en 84, eerste lid, voor zover de regeling van de verantwoording aan de raad betreft, is niet van toepassing op een commissie als bedoeld in artikel 87.

2. Artikel 24 is van overeenkomstige toepassing op de vergadering van een commissie als bedoeld in artikel 87. Indien wordt voorzien in de instelling van een dagelijks bestuur zijn de artikelen 49 en 50 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 87

1. De leden van een commissie waaraan de behartiging van de belangen van een deel van de gemeente is opgedragen en waaraan met het oog daarop een zodanig samenstel van bevoegdheden van de raad is overgedragen, dat zij als een algemeen vertegenwoordigend orgaan moet worden aangemerkt, worden rechtstreeks gekozen door de ingezetenen van dat deel van de gemeente die kiesgerechtigd zijn voor de verkiezing van de leden van de raad.

2. De raad regelt de in het eerste lid bedoelde verkiezing zoveel

mogelijk overeenkomstig de bepalingen van de Kieswet voor de verkiezing van de leden van de gemeenteraad. De artikelen Z1 tot en met Z11 van de Kieswet zijn op de verkiezing van overeenkomstige toepassing.

Artikel 88

Om lid te kunnen zijn van een commissie als bedoeld in artikel 87 is vereist dat men ingezetene is van het betreffende deel van de gemeente en overigens voldoet aan de vereisten voor het lidmaatschap van de raad.

Artikel 89

1. Een lid van een commissie als bedoeld in artikel 87 kan niet tevens zijn:
 - a. burgemeester;
 - b. lid van de raad;
 - c. ambtenaar, door of vanwege de commissie aangesteld of daaraan ondergeschikt.
2. Artikel 13 is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het bepaalde in artikel 13, eerste lid, onderdeel h, geen belemmering vormt voor een ambtenaar, aangesteld door of ondergeschikt aan een commissie als bedoeld in artikel 87, om lid te zijn van een andere in de gemeente ingestelde commissie als bedoeld in artikel 87.

Artikel 90

Indien bij de instelling van een commissie als bedoeld in artikel 87 in een dagelijks bestuur wordt voorzien, kan de raad tevens het dagelijks bestuur bevoegd verklaren de uitoefening van een of meer aan het dagelijks bestuur toegekende bevoegdheden uit naam en onder verantwoordelijkheid van dit bestuur op te dragen aan een of meer leden van dit bestuur, tenzij de regeling waarop de bevoegdheid steunt zich daartegen verzet.

Artikel 91

1. De instelling van vaste commissies van advies aan het college van burgemeester en wethouders of aan de burgemeester en de regeling van hun bevoegdheden en samenstelling geschieden door de raad op voorstel van het college van burgemeester en wethouders onderscheidenlijk de burgemeester.
2. Ten aanzien van een vergadering van een vaste commissie van advies aan het college van burgemeester en wethouders die tevens tot taak heeft het college van advies te dienen bij de voorbereiding van de besluitvorming in de raad, zijn, met inachtneming van door de raad gestelde nadere regels, de artikelen 19, tweede lid, en 23 van overeenkomstige toepassing.
3. Bij de samenstelling van een vaste commissie van advies aan het college van burgemeester en wethouders of aan de burgemeester die tevens tot taak heeft het college of de burgemeester van advies te dienen bij de voorbereiding van de besluitvorming in de raad, zorgt de raad, voor zover het de benoeming in een dergelijke commissie betreft van leden van de raad, voor een evenwichtige vertegenwoordiging van de in de raad vertegenwoordigde groeperingen.

Artikel 92

Andere commissies van advies aan het college van burgemeester en wethouders of aan de burgemeester worden door het college, onderscheidenlijk de burgemeester ingesteld.

Artikel 93

1. Een commissie kan in een besloten vergadering, op grond van een belang, genoemd in artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur, omtrent het in die vergadering met gesloten deuren behandelde en omtrent de inhoud van de stukken die aan de commissie worden overgelegd, geheimhouding opleggen. Geheimhouding omtrent het in een besloten vergadering behandelde wordt tijdens die vergadering opgelegd. De geheimhouding wordt door hen die bij de behandeling aanwezig waren en allen die van het behandelde of de stukken kennis dragen, in acht genomen totdat de commissie haar opheft.

2. Op grond van een belang, genoemd in artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur, kan de geheimhouding eveneens worden opgelegd door de voorzitter van de commissie, het college van burgemeester en wethouders en de burgemeester, ieder ten aanzien van stukken die zij aan de commissie overleggen. Daarvan wordt op de stukken melding gemaakt. De geheimhouding wordt in acht genomen totdat het orgaan dat de verplichting heeft opgelegd, dan wel de raad haar opheft.

3. Indien de commissie zich ter zake van het behandelde waarvoor een verplichting tot geheimhouding geldt tot de raad heeft gericht, wordt de geheimhouding in acht genomen totdat de raad haar opheft.

Artikel 94

1. De leden van een commissie en andere personen die deelnemen aan de beraadslaging kunnen niet in rechte worden vervolgd of aangesproken voor dan wel worden verplicht getuigenis af te leggen als bedoeld in artikel 191, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering over hetgeen zij in de vergadering van de commissie hebben gezegd of aan deze schriftelijk hebben overgelegd.

2. Indien een subcommissie is ingesteld is het bepaalde in het eerste lid van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VI. GELDELIJKE VOORZIENINGEN TEN BEHOEVE VAN DE LEDEN VAN DE RAAD EN DE COMMISSIES

Artikel 95

1. De leden van de raad die geen lid zijn van het college van burgemeester en wethouders ontvangen een vergoeding voor hun werkzaamheden en een tegemoetkoming in de kosten. Deze vergoeding en tegemoetkoming worden door de raad bij verordening vastgesteld naar bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen nadere regels.

2. Met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde leden van de raad kan de raad voorts bij verordening regels stellen betreffende tegemoetkoming in of vergoeding van bijzondere kosten en betreffende andere financiële voorzieningen die verband houden met de vervulling van het lidmaatschap van de raad. De in de vorige volzin bedoelde verordening wordt vastgesteld overeenkomstig bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen nadere regels.

Artikel 96

1. De leden van een commissie ontvangen voor zover de raad het bepaalt:

- a. een vergoeding voor het bijwonen van vergaderingen van de commissie en haar subcommissies, en
- b. een vergoeding van reis- en verblijfkosten in verband met reizen binnen de gemeente.

Het bepaalde in dit lid is niet van toepassing op leden van een commissie die tevens raadslid zijn en op ambtenaren die als zodanig tot lid van een commissie zijn benoemd.

2. In bijzondere gevallen kan de raad bepalen dat de leden van het dagelijks bestuur van een commissie die geen lid zijn van het college van burgemeester en wethouders een vaste vergoeding voor hun werkzaamheden ontvangen.

3. De raad kan bepalen dat de leden van een commissie als bedoeld in artikel 87 een vaste vergoeding voor hun werkzaamheden en een tegemoetkoming in de kosten ontvangen en dat de leden van het dagelijks bestuur van die commissie een bezoldiging genieten.

4. De in het eerste, tweede en derde lid bedoelde vergoedingen en bezoldiging worden door de raad bij verordening vastgesteld.

5. Ten aanzien van de vergoeding bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, en de bezoldiging bedoeld in het vierde lid, worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels gesteld. Ten aanzien van de overige vergoedingen bedoeld in dit artikel kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld.

Artikel 97

Aan de leden van de raad en de personen genoemd in artikel 96, eerste, tweede en derde lid, vindt vergoeding van reis- en verblijfkosten, gemaakt in verband met reizen buiten het grondgebied van de gemeente ter uitvoering van een besluit van het gemeentebestuur, een gemeentelijke commissie of het dagelijks bestuur daarvan, slechts plaats overeenkomstig door de raad bij verordening vastgestelde regels.

Artikel 98

De verordeningen bedoeld in de artikelen 95 tot en met 97 worden aan gedeputeerde staten gezonden.

Artikel 99

1. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend, ontvangen de leden van de raad, van een commissie en van het dagelijks bestuur van een commissie als zodanig geen andere vergoedingen en tegemoetkomingen ten laste van de gemeente.

2. Voordelen ten laste van de gemeente, anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkoming, genieten zij slechts voor zover de raad dit bij verordening bepaalt. De verordening behoeft de goedkeuring van gedeputeerde staten.

HOOFDSTUK VII. DE SECRETARIS

Artikel 100

In iedere gemeente is een secretaris.

Artikel 101

1. De secretaris wordt door de raad benoemd. Voorafgaand aan de benoeming maakt het college van burgemeester en wethouders een aanbeveling van twee personen op. De raad kan de secretaris schorsen en ontslaan.

2. Het college van burgemeester en wethouders kan in spoedeisende gevallen tot schorsing overgaan. Het college doet daarvan terstond mededeling aan de raad. De schorsing vervalt, wanneer de raad haar niet in zijn eerstvolgende vergadering bekrachtigt.

Artikel 102

De secretaris mag geen handelingen verrichten als bedoeld in artikel 15, eerste lid. Het tweede lid van artikel 15 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 103

1. De secretaris staat de raad, het college van burgemeester en wethouders en de burgemeester alsmede de door hen ingestelde commissies bij de uitoefening van hun taak terzijde.

2. De raad stelt in een instructie nadere regels vast betreffende de taak en de bevoegdheid van de secretaris.

Artikel 104

De secretaris is in de vergadering van de raad en van het college van burgemeester en wethouders aanwezig.

Artikel 105

1. De stukken die van de raad en van het college van burgemeester en wethouders uitgaan, worden door de secretaris medeondertekend.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien de ondertekening van stukken die van het college van burgemeester en wethouders uitgaan ingevolge artikel 75, tweede lid, aan de secretaris of een andere gemeentebtenaar is opgedragen.

Artikel 106

De raad regelt de vervanging van de secretaris.

Artikel 107

Ten aanzien van degene die de secretaris vervangt is artikel 102 van overeenkomstige toepassing.

TITEL III. DE BEVOEGDHEID VAN HET GEMEENTEBESTUUR

HOOFDSTUK VIII. ALGEMENE BEPALINGEN

Par. 1. Inleidende bepalingen

Artikel 108

1. De bevoegdheid tot regeling en bestuur inzake de huishouding van de gemeente wordt aan het gemeentebestuur overgelaten.

2. Regeling en bestuur kunnen van het gemeentebestuur worden

gevorderd bij of krachtens een andere dan deze wet ter verzekering van de uitvoering daarvan, met dien verstande dat het geven van aanwijzingen aan het gemeentebestuur en het aan het gemeentebestuur opleggen of in zijn plaats vaststellen van besluiten, slechts kan geschieden indien de bevoegdheid daartoe bij de wet of krachtens de wet bij provinciale verordening is toegekend.

3. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 110, vijfde lid, 119, vierde lid en 120, tweede lid, worden de kosten, verbonden aan de uitvoering van het tweede lid, voor zover zij ten laste van de betrokken gemeente blijven, door het Rijk aan hen vergoed.

Artikel 109

Bij of krachtens de wet kan zo nodig onderscheid worden gemaakt tussen gemeenten.

Artikel 110

1. In dit artikel wordt verstaan onder:

a. plan: een besluit dat een samenhangend geheel van op elkaar afgestemde keuzes bevat omtrent door het gemeentebestuur te nemen besluiten of te verrichten handelingen, ten einde een of meer doelstellingen te bereiken;

b. beleidsverslag: een schriftelijke rapportage betreffende het door het gemeentebestuur gevoerde beleid op een of meer beleidsterreinen dan wel op onderdelen daarvan en de samenhang daarbinnen of daartussen.

2. Het vaststellen van een plan of een beleidsverslag en het ter voorbereiding daarvan volgen van een voorgeschreven procedure kan vanwege het Rijk van het gemeentebestuur slechts worden gevorderd in bij de wet te bepalen gevallen.

3. Een verplichting als bedoeld in het tweede lid geldt voor ten hoogste vier jaren, tenzij de wet anders bepaalt.

4. Het vaststellen van een plan of een beleidsverslag en het ter voorbereiding daarvan volgen van een voorgeschreven procedure kan vanwege het Rijk in andere dan bij de wet bepaalde gevallen voor een termijn van ten hoogste vier jaren van het gemeentebestuur worden gevraagd als onderdeel van een regeling betreffende uitkeringen uit 's Rijks kas als bedoeld in artikel 182, eerste lid, tweede volzin.

5. Het vaststellen van een plan of een beleidsverslag en het ter voorbereiding daarvan volgen van de voorgeschreven procedure wordt van een gemeentebestuur niet gevorderd of gevraagd, dan nadat is aangegeven hoe de financiële gevolgen ervan voor de gemeente worden gecompenseerd.

6. Het bepaalde in dit artikel is niet van toepassing op de begrotingen, bedoeld in de artikelen 190 en 196, derde lid, en op de rekening, bedoeld in artikel 197.

Artikel 111

1. Het vaststellen van een plan of een beleidsverslag als bedoeld in artikel 110 en het ter voorbereiding daarvan volgen van een voorgeschreven procedure wordt alleen gevorderd, indien:

a. dit noodzakelijk is uit een oogpunt van afstemming tussen gemeentelijk beleid en het beleid van de betrokken provincie of het Rijk, of

b. de ontwikkeling van beleid op een nieuw beleidsterrein dit noodzakelijk maakt.

2. Het vaststellen van een plan of een beleidsverslag als bedoeld in artikel 110 en het ter voorbereiding daarvan volgen van een voorgeschreven procedure wordt niet gevorderd, indien:

- a. het gemeentebestuur daardoor ontoelaatbaar beperkt wordt in zijn inhoudelijke of financiële beleidsruimte;
 - b. de bestuurslasten niet in redelijke verhouding staan tot de te verwachten baten of een aanzienlijk beslag leggen op de voor het betrokken beleidsterrein beschikbare middelen;
 - c. integratie met een bestaand plan of een bestaand beleidsverslag dan wel met de begrotingen, bedoeld in de artikelen 190 en 196, derde lid, of de rekening, bedoeld in artikel 197, mogelijk is;
 - d. het bevorderen van de samenhang in het gemeentelijk beleid door onderlinge afstemming van onderdelen daarvan onmogelijk wordt;
 - e. het uitsluitend dient tot het verkrijgen van informatie.
3. Indien in een voorstel van wet tot invoering of wijziging van bepalingen waarbij het vaststellen van een plan of een beleidsverslag als bedoeld in artikel 110 en het ter voorbereiding daarvan volgen van een voorgeschreven procedure wordt gevorderd, wordt afgeweken van het bepaalde bij of krachtens artikel 110 en dit artikel, wordt die afwijking gemotiveerd in de bij het voorstel behorende toelichting.

Par. 2. Verhouding tot de provincie en het Rijk

Artikel 112

Onze Minister wie het aangaat en het provinciaal bestuur doen het gemeentebestuur desgevraagd mededeling van hun standpunten en voornemens met betrekking tot aangelegenheden die voor de gemeente van belang zijn, tenzij het openbaar belang zich daartegen verzet.

Artikel 113

Onze Minister wie het aangaat en het provinciaal bestuur bieden het gemeentebestuur desgevraagd de gelegenheid tot het plegen van overleg met betrekking tot aangelegenheden die voor de gemeente van belang zijn, tenzij het openbaar belang zich daartegen verzet.

Artikel 114

1. Onze Minister wie het aangaat, onderscheidenlijk het provinciaal bestuur, stelt de betrokken gemeentebesturen of een instantie die voor deze representatief kan worden geacht, zo nodig binnen een te stellen termijn, in de gelegenheid hun oordeel te geven omtrent voorstellen van wet, ontwerpen van algemene maatregel van bestuur, ontwerpen van ministeriële regeling, of ontwerpen van provinciale verordening waarbij:
 - a. van de gemeentebesturen regeling of bestuur wordt gevorderd, of
 - b. in betekende mate wijziging wordt gebracht in de taken en bevoegdheden van de gemeentebesturen.
2. Voorstellen als bedoeld in het eerste lid bevatten in de bijbehorende toelichting een weergave van de gevolgen voor de inrichting en werking van de gemeenten en een weergave van het in het eerste lid bedoelde oordeel van de betrokken gemeentebesturen of representatieve instantie.
3. Onze Minister wie het aangaat, onderscheidenlijk het provinciaal bestuur, is niet verplicht vooraf het in het eerste lid bedoelde oordeel in te winnen indien zulks ten gevolge van dringende omstandigheden niet mogelijk is. In dat geval wordt het oordeel zo spoedig mogelijk ingewonnen en openbaar gemaakt.

Artikel 115

1. Een wet waarbij van gemeentebesturen regeling of bestuur wordt gevorderd of waarbij in betekende mate wijziging wordt gebracht in taken en bevoegdheden van gemeentebesturen, wijkt van het bepaalde in

deze wet niet af dan wanneer dat bijzonder aangewezen moet worden geacht voor de behartiging van het daarmee te dienen openbaar belang.

2. Het voorstel voor een wet als bedoeld in het eerste lid bevat in de bijbehorende toelichting de gronden voor de voorgestelde afwijking.

Artikel 116

1. Onze Minister is belast met de coördinatie van het rijksbeleid dat de gemeenten raakt. Hij bevordert voorts de beleidsvrijheid van het gemeentebestuur.

2. Over maatregelen en voornemens die van betekenis zijn voor het rijksbeleid inzake de gemeenten treden Onze Ministers onder wier verantwoordelijkheid die maatregelen en voornemens tot stand komen in een vroegtijdig stadium in overleg met Onze Minister.

3. Onze Minister maakt bezwaar tegen een maatregel of een voornemen voor zover hem die maatregel of dat voornemen met het oog op het door de regering gevoerde decentralisatiebeleid niet toelaatbaar voorkomt.

Artikel 117

1. Onze Minister bevordert de decentralisatie ten behoeve van de gemeenten.

2. Voorstellen van maatregelen waarbij bepaalde aangelegenheden tot rijks- of provinciaal beleid worden gerekend, worden slechts gedaan indien het onderwerp van zorg niet op doelmatige en doeltreffende wijze door de gemeentebesturen kan worden behartigd.

Artikel 118

1. Over al hetgeen de gemeente betreft dient het gemeentebestuur Onze Ministers en het provinciaal bestuur desgevraagd van bericht en raad.

2. Het dienen van bericht en raad geschiedt door het college van burgemeester en wethouders, tenzij het uitdrukkelijk van de raad of van de burgemeester wordt verlangd.

Artikel 119

1. Bij de wet of krachtens de wet bij algemene maatregel van bestuur worden de gevallen geregeld waarin het gemeentebestuur verplicht is tot het verstrekken van systematische informatie aan Onze Ministers wie het aangaat. Daarbij kan worden bepaald dat bij ministeriële regeling nadere voorschriften worden gegeven ten behoeve van de toepassing van de wet of de algemene maatregel van bestuur.

2. Bij algemene maatregel van bestuur op voordracht van Onze Minister van Economische Zaken, na overleg met Onze Minister, kan worden bepaald dat in die maatregel te omschrijven gegevens ten behoeve van statistische doeleinden aan het Centraal Bureau voor de Statistiek worden verstrekt.

3. Omtrent de in het eerste en tweede lid bedoelde verstrekking van informatie en de inwinning daarvan worden bij algemene maatregel van bestuur nadere algemene regels gesteld.

4. Omtrent de in het eerste en tweede lid bedoelde verstrekking van informatie en de inwinning daarvan, alsmede omtrent de verstrekking en inwinning van incidentele informatie, wordt, voorzover dat niet bij wet geschiedt, bij algemene maatregel van bestuur aangegeven hoe de financiële gevolgen van de verplichting tot informatieverstrekking worden gecompenseerd.

5. De voordrachten voor de algemene maatregelen van bestuur, bedoeld in het derde en het vierde lid, worden gedaan door Onze Minister.

Artikel 120

1. Bij de wet of krachtens de wet bij algemene maatregel van bestuur of bij provinciale verordening worden de gevallen geregeld waarin het gemeentebestuur verplicht is tot het verstrekken van systematische informatie aan het provinciaal bestuur. Daarbij kan worden bepaald dat bij ministeriële regeling of bij besluit van gedeputeerde staten nadere voorschriften worden gegeven ten behoeve van de toepassing van de wet, de algemene maatregel van bestuur of de provinciale verordening.

2. In de regelingen, bedoeld in de eerste volzin van het eerste lid, wordt tevens aangegeven hoe de financiële gevolgen van de informatieverstrekking voor de gemeente worden gecompenseerd.

3. Het provinciaal bestuur doet mededeling aan Onze Minister van de inwinning van systematische informatie ingevolge een provinciale verordening.

Artikel 121

De bevoegdheid tot het maken van gemeentelijke verordeningen blijft ten aanzien van het onderwerp waarin door wetten, algemene maatregelen van bestuur of provinciale verordeningen is voorzien, gehandhaafd, voor zover de verordeningen met die wetten, algemene maatregelen van bestuur en provinciale verordeningen niet in strijd zijn.

Artikel 122

De bepalingen van gemeentelijke verordeningen in wier onderwerp door een wet, een algemene maatregel van bestuur of een provinciale verordening wordt voorzien, zijn van rechtswege vervallen.

Par. 3. Bijzondere voorzieningen

Artikel 123

1. Wanneer de raad of, indien aan een commissie bevoegdheden van de raad of van het college van burgemeester en wethouders zijn toegekend, de commissie bij of krachtens een andere dan deze wet gevorderde besluiten niet of niet naar behoren neemt, voorziet het college van burgemeester en wethouders daarin.

2. Wanneer aan een commissie bevoegdheden van de burgemeester zijn toegekend en de commissies bij of krachtens een andere dan deze wet gevorderde besluiten niet of niet naar behoren neemt, voorziet de burgemeester daarin.

3. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing wanneer een gemeenteambtenaar, aan wie de gehele of gedeeltelijke uitvoering van een besluit van de raad, van het college van burgemeester en wethouders of van de burgemeester is overgedragen, bij of krachtens een andere dan deze wet gevorderde besluiten niet of niet naar behoren neemt.

Artikel 124

1. Wanneer het college van burgemeester en wethouders of de burgemeester bij of krachtens een andere dan deze wet gevorderde besluiten niet of niet naar behoren neemt, voorzien gedeputeerde staten, onderscheidenlijk de commissaris van de Koning daarin namens het gemeentebestuur en ten laste van de gemeente.

2. Spoedeisende gevallen uitgezonderd, vindt het eerste lid geen toepassing dan nadat het college van burgemeester en wethouders, onderscheidenlijk de burgemeester in de gelegenheid is gesteld binnen een door gedeputeerde staten, onderscheidenlijk de commissaris gestelde termijn alsnog de bij of krachtens een andere dan deze wet gevorderde besluiten te nemen.

Par. 4. Bestuursdwang

Artikel 125

1. Ter uitvoering van wetten, van algemene maatregelen van bestuur en van provinciale en gemeentelijke verordeningen heeft het gemeentebestuur de bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang overeenkomstig deze paragraaf.

2. De bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang omvat het doen wegnemen, beletten, in de vorige toestand herstellen of verrichten van hetgeen in strijd met die regels of met ingevolge die regels gestelde verplichtingen is of wordt gedaan, gehouden of nagelaten.

3. Bij de toepassing van bestuursdwang is een ieder verplicht deze toepassing te gedogen.

Artikel 126

1. Tot de bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang behoort het meevoeren en opslaan van daarvoor vatbare zaken voor zover de toepassing van bestuursdwang dit vereist.

2. Indien zaken zijn meegevoerd en opgeslagen, doet het orgaan dat bestuursdwang heeft toegepast, daarvan proces-verbaal opmaken, waarvan afschrift wordt verstrekt aan de rechthebbende.

3. Het orgaan draagt verder zorg voor de bewaring van de opgeslagen zaken en geeft deze zaken terug aan de rechthebbende. Het orgaan is bevoegd de afgifte op te schorten totdat de ingevolge artikel 131, eerste lid verschuldigde kosten zijn voldaan.

4. Indien de rechthebbende niet tevens de overtreder is, is het orgaan bevoegd de afgifte op te schorten totdat de kosten van de bewaring zijn voldaan.

Artikel 127

1. Om aan een besluit tot toepassing van bestuursdwang uitvoering te geven, hebben personen die daartoe zijn aangewezen door het orgaan dat tot toepassing van bestuursdwang bevoegd is, toegang tot elke plaats, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

2. Voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is het orgaan dat tot toepassing van bestuursdwang bevoegd is, bevoegd tot het geven van een machtiging als bedoeld in artikel 2 van de Algemene wet op het binnentreden (Stb. 1994, 572).

3. Tot het betreden van een plaats die niet bij de overtreding betrokken is, wordt niet overgegaan dan nadat het orgaan dat tot toepassing van bestuursdwang bevoegd is, de rechthebbende ten minste achtenveertig uur tevoren het betreden daarvan schriftelijk heeft aangezegd.

4. Het derde lid is niet van toepassing, indien de in dat lid bedoelde aanzegging in spoedeisende gevallen niet mogelijk is. De aanzegging geschiedt dan zo spoedig mogelijk.

5. In de schriftelijke aanzegging, bedoeld in het derde lid, wordt de wijze omschreven waarop het betreden zal plaatsvinden.

6. Indien door het betreden van een in het derde lid bedoelde plaats schade wordt veroorzaakt, wordt die schade, voor zover deze redelijkerwijs niet ten laste van de rechthebbende behoort te komen, vergoed

door de gemeente, onverminderd het recht tot verhaal daarvan op de overtreder ingevolge artikel 131, derde lid.

Artikel 128

Het orgaan dat bestuursdwang toepast is bevoegd gebouwen, terreinen en hetgeen zich daarin of daarop bevindt te doen verzegelen.

Artikel 129

1. De bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang wordt uitgeoefend door het college van burgemeester en wethouders.

2. De bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang wordt evenwel uitgeoefend door de burgemeester, indien de toepassing van bestuursdwang dient tot handhaving van regels welke hij uitvoert.

3. Een commissie waaraan bevoegdheden van de raad, het college van burgemeester en wethouders of de burgemeester zijn overgedragen bezit de bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang en de bevoegdheid tot het geven van een machtiging tot binnentreden van een woning slechts indien deze uitdrukkelijk aan haar is overgedragen.

4. Aan een ambtenaar kan de bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang niet worden overgedragen.

Artikel 130

1. Het besluit tot toepassing van bestuursdwang wordt, zo mogelijk, aan de overtreder en, in voorkomend geval, tevens aan belanghebbenden schriftelijk meegedeeld. De overtreder wordt daarbij gewezen op het bepaalde in artikel 131.

2. De mededeling, bedoeld in het eerste lid, geschiedt voorafgaande aan de toepassing van bestuursdwang. Daarbij worden de overtreder en, in voorkomend geval, de belanghebbenden gewaarschuwd en in de gelegenheid gesteld binnen een te stellen termijn maatregelen te treffen zodat aan de verplichtingen van de overtreder wordt voldaan.

3. Het tweede lid is niet van toepassing, indien voorafgaande mededeling in spoedeisende gevallen niet mogelijk is.

Artikel 131

1. De overtreder is de kosten, verbonden aan de toepassing van bestuursdwang, verschuldigd, tenzij de kosten redelijkerwijze niet te zijnen laste behoren te komen.

2. Onder de kosten, bedoeld in het eerste lid, worden begrepen de kosten verbonden aan de voorbereiding van bestuursdwang, voor zover deze kosten gemaakt zijn na het tijdstip waarop de termijn bedoeld in artikel 130, tweede lid, is verstreken. Dit geldt mede indien de bestuursdwang door de opheffing van de onwettige situatie niet is voltooid.

3. Onder de kosten, bedoeld in het eerste lid, worden tevens begrepen de kosten, voortvloeiende uit de vergoeding van schade, bedoeld in artikel 127, zesde lid.

Artikel 132

1. Het orgaan dat bestuursdwang heeft toegepast, kan van de overtreder bij dwangbevel de ingevolge artikel 131, eerste lid, verschuldigde kosten invorderen.

2. Het dwangbevel levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden tenuitvoergelegd. De betekening van het dwangbevel geschiedt op kosten van de overtreder.

3. Gedurende dertig dagen na betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de gemeente voor de arrondissementsrechtbank binnen wiens rechtsgebied de gemeente is gelegen.

4. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. Op verzoek van de gemeente kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

Artikel 133

De kosten, verbonden aan de toepassing van bestuursdwang, zijn bevoorrecht op de zaak ten aanzien waarvan zij zijn besteed, en worden na de kosten, bedoeld in artikel 284, eerste lid, van boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, uit de opbrengst van de zaak gekweten.

Artikel 134

1. Het orgaan dat bestuursdwang heeft toegepast, is bevoegd, indien een ingevolge artikel 126, eerste lid, opgeslagen zaak niet binnen drie maanden na de opslag kan worden teruggegeven, deze te verkopen of, indien verkoop naar zijn oordeel niet mogelijk is, de zaak om niet aan een derde in eigendom over te dragen of te laten vernietigen. Gelijke bevoegdheid heeft het orgaan ook binnen die termijn, zodra de kosten, bedoeld in artikel 131, eerste lid, vermeerderd met de voor de verkoop, de eigendomsoverdracht om niet of de vernietiging geraamde kosten, in verhouding tot de waarde van de zaak naar zijn oordeel onevenredig hoog worden. Verkoop, eigendomsoverdracht om niet of vernietiging vindt niet plaats binnen twee weken na de verstrekking van het afschrift, bedoeld in artikel 126, tweede lid, tenzij het gevaarlijke stoffen of eerder aan bederf onderhevige stoffen betreft.

2. Gedurende drie jaren na het tijdstip van de verkoop heeft degene die op dat tijdstip eigenaar was, recht op de opbrengst van de zaak onder aftrek van de kosten, bedoeld in artikel 131, eerste lid, en de kosten van de verkoop. Na het verstrijken van die termijn vervalt het eventuele batige saldo aan de gemeente.

Artikel 135

1. In geval van toepassing van artikel 124 kunnen gedeputeerde staten, onderscheidenlijk de commissaris van de Koning bestuursdwang toepassen namens het gemeentebestuur en ten laste van de gemeente.

2. De gemeente heeft in dat geval voor het bedrag van de te haren laste gebrachte kosten verhaal op de overtreder.

3. Artikel 132 is alsdan van toepassing.

Artikel 136

1. Het orgaan dat bevoegd is bestuursdwang toe te passen kan, indien het gelaedeerde belang zich daartegen niet verzet, bepalen dat de overtreder een door het orgaan vastgestelde dwangsom verbeurt.

2. Het orgaan kan de dwangsom, bedoeld in het eerste lid, hetzij op een bedrag ineens hetzij op een bedrag per tijdseenheid of per overtreding vaststellen. In de laatste twee gevallen bepaalt het orgaan tevens het bedrag waarboven geen dwangsom meer wordt verbeurt. Het vastgestelde bedrag moet in redelijke verhouding staan tot de zwaarte van het gelaedeerde belang en de beoogde werking van de dwangsomoplegging. Het bedrag komt toe aan de gemeente.

3. Artikel 130, eerste en tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. Het orgaan dat de dwangsom heeft vastgesteld, kan bij dwangbevel het verschuldigde bedrag invorderen. Artikel 132 is daarbij van overeenkomstige toepassing.

Artikel 137

1. Het orgaan dat een dwangsom heeft opgelegd kan op verzoek van de overtreder de dwangsom opheffen, de looptijd ervan opschorten gedurende een door het orgaan te bepalen termijn of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de overtreder om aan zijn verplichtingen te voldoen.

2. Het orgaan dat de dwangsom heeft opgelegd kan op verzoek van de overtreder de dwangsom voorts opheffen wanneer sedert het tijdstip van de oplegging tenminste een jaar is verlopen zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Artikel 138

1. Een dwangsom verjaart door verloop van zes maanden na de dag waarop zij is verbeurd.

2. De verjaring wordt geschorst door faillissement en ieder ander wettelijk beletsel voor invordering van de dwangsom.

Par. 5. Bekendmaking en inwerkingtreding van besluiten die algemeen verbindende voorschriften inhouden

Artikel 139

1. Besluiten van het gemeentebestuur die algemeen verbindende voorschriften inhouden, verbinden niet dan wanneer zij zijn bekendgemaakt.

2. De bekendmaking geschiedt door plaatsing in het gemeenteblad, dan wel, bij gebreke daarvan, door opneming in een andere door de gemeente algemeen verkrijgbaar gestelde uitgave.

3. Bij de bekendmaking van een besluit dat aan goedkeuring is onderworpen, wordt de dagtekening vermeld van het besluit waarbij die goedkeuring is verleend of de mededeling dat de termijn is verstreken waarbinnen de goedkeuring geacht wordt te zijn verleend.

Artikel 140

Besluiten van het gemeentebestuur die algemeen verbindende voorschriften inhouden, liggen voor een ieder kosteloos ter inzage op de gemeentesecretarie of op een andere door de raad te bepalen plaats.

Artikel 141

Een ieder kan op zijn verzoek een afschrift verkrijgen van de besluiten van het gemeentebestuur die ingevolge artikel 140 ter inzage liggen.

Artikel 142

De bekendgemaakte besluiten treden in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking, tenzij in deze besluiten daarvoor een ander tijdstip is aangewezen.

Artikel 143

Een besluit als bedoeld in artikel 139 op overtreding waarvan straf is gesteld, wordt na de bekendmaking medegedeeld aan het parket van het arrondissement waarin de gemeente is gelegen.

Artikel 144

Met betrekking tot de intrekking van besluiten die algemeen verbindende voorschriften inhouden, is het bepaalde in de artikelen 139, 142 en 143 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de mededeling aan het arrondissementsparket geschiedt binnen een week.

Par. 6. Termijnen

Artikel 145

Op termijnen gesteld in een gemeentelijke verordening zijn de artikelen 1 tot en met 4 van de Algemene Termijnenwet van overeenkomstige toepassing, tenzij in de verordening anders is bepaald.

HOOFDSTUK IX. DE BEVOEGDHEID VAN DE RAAD

Artikel 147

1. Gemeentelijke verordeningen worden door de raad vastgesteld voor zover de bevoegdheid daartoe niet bij de wet of door de raad krachtens de wet aan het college van burgemeester en wethouders of de burgemeester is toegekend.

2. De overige bevoegdheden, bedoeld in artikel 108, berusten bij de raad voorzover deze niet bij of krachtens de wet aan het college van burgemeester en wethouders of de burgemeester zijn toegekend.

Artikel 148

1. De raad kan bij verordening algemene regels stellen waarmee andere organen van de gemeente rekening houden bij de uitoefening van bij of krachtens de wet verleende bevoegdheden.

2. Ten aanzien van de bekendmaking van een verordening als bedoeld in het eerste lid, zijn de artikelen 139, 140 en 141 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 149

De raad maakt de verordeningen die hij in het belang van de gemeente nodig oordeelt.

Artikel 149a

Indien de zorg voor de nakoming van een voorschrift van een verordening, dat strekt tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of tot bescherming van het leven of de gezondheid van personen vereist dat de met de uitoefening van deze zorg belaste personen bevoegd zijn binnen te treden in een woning zonder toestemming van de bewoner, kan de raad deze bevoegdheid bij verordening verlenen.

Artikel 150

1. De raad stelt een verordening vast, waarin regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop ingezetenen en in de gemeente een belang hebbende natuurlijke en rechtspersonen bij de voorbereiding van gemeentelijk beleid worden betrokken.

2. In deze verordening worden ten minste geregeld:
a. de wijze waarop van de beleidsvoornemens waarop inspraak zal worden verleend openbaar wordt kennis gegeven;

b. de wijze waarop ingezetenen en in de gemeente een belang hebbende natuurlijke en rechtspersonen in staat worden gesteld hun mening omtrent de onder a. bedoelde beleidsvoornemens kenbaar te maken;

c. de rapportering over de onder b. bedoelde inspraak en over de uitkomsten daarvan;

d. de wijze waarop ingezetenen en in de gemeente een belang hebbende natuurlijke en rechtspersonen in de gelegenheid worden gesteld hun beklag te doen over de uitvoering van de verordening.

Artikel 151

De raad besluit tot het instellen, afschaffen of veranderen van jaarmarkten of gewone marktdagen.

Artikel 152

De raad kan in zijn verordeningen beroep op zich openstellen van krachtens deze verordeningen door het college van burgemeester en wethouders of door de burgemeester genomen besluiten.

Artikel 153

Indien beroep op de raad openstaat, geschiedt de voorbereiding van de beslissing van de raad op het beroepschrift door een door de raad te benoemen commissie. In deze commissie heeft de burgemeester noch een wethouder zitting.

Artikel 154

1. De raad kan op overtreding van zijn verordeningen en van die van organen waaraan ingevolge artikel 156 verordenende bevoegdheid is toegekend, straf stellen maar geen andere of zwaardere dan hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie, al dan niet met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak.

2. Op de krachtens het eerste lid strafbaar gestelde overtreding van voorschriften met betrekking tot het plaatsen of laten staan van motorrijtuigen op parkeerterreinen of weggedeelten bedoeld in artikel 225 is artikel 40 van de Wegenverkeerswet (Stb. 1935, 554) van overeenkomstige toepassing.

3. De gedragingen die zijn omschreven in de bijlage, bedoeld in artikel 2 van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Stb. 1989, 300), zijn niet strafbaar, tenzij daarbij letsel aan personen is ontstaan of schade aan zaken is toegebracht.

4. De in het eerste lid bedoelde strafbare feiten zijn overtredingen.

Artikel 155

1. De raad besluit slechts tot het oprichten van en deelnemen in stichtingen, maatschappen, vennootschappen, verenigingen, coöperaties en onderlinge waarborgmaatschappijen indien dat bijzonder aangewezen moet worden geacht voor de behartiging van het daarmee te dienen openbaar belang.

2. Het besluit behoeft de goedkeuring van gedeputeerde staten. De goedkeuring kan slechts worden onthouden wegens:

a. strijd met het bepaalde in het eerste lid of anderszins strijd met het recht;

b. andere dringende redenen.

Artikel 156

1. De raad kan aan het college van burgemeester en wethouders en aan een commissie als bedoeld in artikel 82 bevoegdheden van de raad overdragen.
2. Daarbij kan niet worden overgedragen de bevoegdheid tot:
 - a. het instellen van een bedrijf of een andere tak van dienst als bedoeld in artikel 196;
 - b. het vaststellen of wijzigen van de begroting van de algemene dienst van de gemeente en van afzonderlijke begrotingen als bedoeld in artikel 196, derde lid;
 - c. het vaststellen van de rekening als bedoeld in artikel 197;
 - d. het stellen van straf op overtreding van gemeentelijke verordeningen;
 - e. het vaststellen van regels met betrekking tot de organisatie van de administratie en het beheer van vermogenswaarden van de algemene dienst en van de takken van dienst, bedoeld in artikel 212;
 - f. het vaststellen van regels met betrekking tot de controle op de administratie en het beheer van vermogenswaarden van de algemene dienst en van de takken van dienst, bedoeld in artikel 213;
 - g. het heffen van andere belastingen dan de precariobelasting, de rechten, bedoeld in artikel 229, de rechten waarvan de heffing geschiedt krachtens andere wetten dan deze wet, en de heffing bedoeld in artikel 15.33 van de Wet milieubeheer.
3. De bevoegdheid tot het maken van verordeningen, door strafbepaling of bestuursdwang te handhaven, kan de raad slechts overdragen voor zover het betreft de vaststelling van nadere regels met betrekking tot bepaalde door hem in zijn verordeningen aangewezen onderwerpen.
4. Ten aanzien van een besluit als bedoeld in het eerste lid zijn de artikelen 139, 140 en 141 van overeenkomstige toepassing.
5. Het bepaalde in het tweede lid onder d, en het derde lid is niet van toepassing op een commissie als bedoeld in artikel 87.

Artikel 157

1. De voorschriften met betrekking tot de bevoegdheid van de raad, de uitoefening daarvan en het toezicht daarop zijn ten aanzien van de ingevolge artikel 156 overgedragen bevoegdheden van overeenkomstige toepassing.
2. Onder de in het eerste lid bedoelde voorschriften zijn niet begrepen die betreffende vergaderingen.

Artikel 158

1. De raad kan de naam van de gemeente wijzigen.
2. Het besluit van de raad wordt ter kennis gebracht van Onze Minister en het provinciaal bestuur.
3. Het besluit vermeldt de datum van ingang, die is gelegen ten minste een jaar na de datum van het besluit.

Artikel 159

De raad stelt een verordening vast omtrent de ambtelijke organisatie in de gemeente.

HOOFDSTUK X. DE BEVOEGDHEID VAN HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN WETHOUDERS

Artikel 160

Het dagelijks bestuur van de gemeente berust bij het college van burgemeester en wethouders voor zover niet bij of krachtens de wet de burgemeester hiermee is belast.

Artikel 161

Het college van burgemeester en wethouders is belast met de voorbereiding van alles waarover in de vergadering van de raad zal worden beraadslaagd en besloten.

Artikel 162

Het college van burgemeester en wethouders is belast met de uitvoering van de besluiten van de raad, tenzij bij of krachtens de wet de burgemeester hiermee is belast.

Artikel 163

Onverminderd het bepaalde bij of krachtens andere wetten draagt het college van burgemeester en wethouders zorg dat de voorbereiding van de civiele verdediging naar behoren geschiedt.

Artikel 164

1. Het college van burgemeester en wethouders neemt, ook alvorens is besloten tot het voeren van een rechtsgeding, alle conservatoire maatregelen en doet wat nodig is ter voorkoming van verjaring of verlies van recht of bezit.

2. Het college is bevoegd, tenzij de raad daaromtrent in voorkomende gevallen een beslissing heeft genomen, tot het procederen in eerste aanleg in kort geding en tot voeging in strafzaken als bedoeld in artikel 332 van het Wetboek van Strafvordering.

3. Het college is bevoegd, indien ingevolge wettelijk voorschrift aan de gemeente of aan het gemeentebestuur hetzij een recht van beroep hetzij een recht bezwaar te maken toekomt, spoedshalve beroep in te stellen of bezwaar te maken alsmede, voor zover de voorschriften dat toelaten, schorsing van de aangevochten beslissing of een voorlopige voorziening ter zake te verzoeken.

4. Het ingestelde beroep of het gemaakte bezwaar wordt ingetrokken, indien de raad de beslissing van het college van burgemeester en wethouders tot het instellen van beroep of het maken van bezwaar niet in zijn eerstvolgende vergadering bekrachtigt.

Artikel 165

1. De raad kan, op voorstel van het college van burgemeester en wethouders, aan een commissie als bedoeld in artikel 82 bevoegdheden van het college van burgemeester en wethouders toekennen.

2. De bevoegdheid tot het geven van een betalingsopdracht kan alleen uitdrukkelijk worden toegekend.

3. Ten aanzien van een besluit als bedoeld in het eerste lid zijn de artikelen 139, 140 en 141 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 166

1. Het college van burgemeester en wethouders kan de uitvoering van zijn besluiten en, met instemming van de raad, de uitvoering van besluiten van de raad, voor zover het daarmee is belast, zo nodig geheel of gedeeltelijk overdragen aan een door het college aan te wijzen gemeenteambtenaar of aan een in de gemeente dienstdoende ambtenaar van politie.

2. Van een besluit, genomen krachtens een overdracht als bedoeld in het eerste lid, staat beroep open op het college van burgemeester en wethouders, tenzij bij of krachtens de wet beroep op een ander orgaan is opengesteld dan wel de raad heeft bepaald dat beroep op hem openstaat.

Artikel 167

1. De voorschriften met betrekking tot de bevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders, de uitoefening daarvan en het toezicht daarop, zijn ten aanzien van de ingevolge de artikelen 165 of 166 toegekende bevoegdheden van overeenkomstige toepassing.

2. Onder de in het eerste lid bedoelde voorschriften zijn niet begrepen die betreffende vergaderingen.

Artikel 168

1. Het college van burgemeester en wethouders kan de uitoefening van een of meer van zijn bevoegdheden opdragen aan een of meer leden van het college, tenzij de regeling waarop de bevoegdheid steunt zich daartegen verzet.

2. De opgedragen bevoegdheid wordt uit naam en onder verantwoordelijkheid van het college uitgeoefend.

3. Het college kan te dien aanzien alle aanwijzingen geven die het nodig acht.

Artikel 169

1. De leden van het college van burgemeester en wethouders zijn, te zamen en ieder afzonderlijk, aan de raad verantwoording verschuldigd voor het door het college gevoerde bestuur.

2. Zij geven de raad mondeling of schriftelijk de door een of meer leden gevraagde inlichtingen waarvan het verstrekken niet in strijd is met het openbaar belang.

HOOFDSTUK XI. DE BEVOEGDHEID VAN DE BURGEMEESTER

Artikel 170

De burgemeester bevordert een goede behartiging van de zaken van de gemeente.

Artikel 171

1. De burgemeester vertegenwoordigt de gemeente in en buiten rechte.

2. De burgemeester kan de in het eerste lid bedoelde vertegenwoordiging opdragen aan een door hem aan te wijzen persoon.

Artikel 172

1. De burgemeester is belast met de handhaving van de openbare orde.

2. De burgemeester is bevoegd overtredingen van wettelijke

voorschriften die betrekking hebben op de openbare orde, te beletten of te beëindigen. Hij bedient zich daarbij van de onder zijn gezag staande politie.

3. De burgemeester is bevoegd bij verstoring van de openbare orde of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, de bevelen te geven die noodzakelijk te achten zijn voor de handhaving van de openbare orde.

Artikel 173

1. De burgemeester heeft het opperbevel bij brand alsmede bij ongevallen anders dan bij brand voor zover de brandweer daarbij een taak heeft.

2. De burgemeester is bevoegd bij brand en ongevallen bedoeld in het eerste lid, de bevelen te geven die met het oog op het voorkomen, beperken en bestrijden van gevaar nodig zijn.

Artikel 174

1. De burgemeester is belast met het toezicht op de openbare samenkomsten en gemakkelikheden alsmede op de voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven.

2. De burgemeester is bevoegd bij de uitoefening van het toezicht, bedoeld in het eerste lid, de bevelen te geven die met het oog op de bescherming van veiligheid en gezondheid nodig zijn.

3. De burgemeester is belast met de uitvoering van verordeningen voor zover deze betrekking hebben op het in het eerste lid bedoelde toezicht.

Artikel 175

1. In geval van oproerige beweging, van andere ernstige wanordelikheden of van rampen, dan wel van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, is de burgemeester bevoegd alle bevelen te geven die hij ter handhaving van de openbare orde of ter beperking van gevaar nodig acht. Daarbij kan van andere dan bij de Grondwet gestelde voorschriften worden afgeweken.

2. De burgemeester laat tot maatregelen van geweld niet overgaan dan na het doen van de nodige waarschuwing.

Artikel 176

1. Wanneer een omstandigheid als bedoeld in artikel 175, eerste lid, zich voordoet, kan de burgemeester algemeen verbindende voorschriften geven die ter handhaving van de openbare orde of ter beperking van gevaar nodig zijn. Daarbij kan van andere dan bij de Grondwet gestelde voorschriften worden afgeweken. Hij maakt deze voorschriften bekend op een door hem te bepalen wijze.

2. De burgemeester brengt de voorschriften zo spoedig mogelijk ter kennis van de raad, van de commissaris van de Koning en van de officier van justitie, hoofd van het arrondissementsparket.

3. De voorschriften vervallen, indien zij niet door de raad in zijn eerstvolgende vergadering die blijkens de presentielijst door meer dan de helft van het aantal zitting hebbende leden is bezocht, worden bekrachtigd.

4. Indien de raad de voorschriften niet bekrachtigt, kan de burgemeester binnen vierentwintig uren beroep instellen bij de commissaris van de Koning. Deze beslist binnen twee dagen. Gedurende de beroepstermijn en de behandeling van het beroep blijven de voorschriften van kracht.

5. Hoofdstuk 6 en afdeling 7.3 van de Algemene wet bestuursrecht (Stb. 1992, 315) zijn niet van toepassing op het beroep, bedoeld in het vierde lid.

6. De commissaris kan de voorschriften schorsen zolang zij niet bekrachtigd zijn. De schorsing stuit onmiddellijk de werking van de voorschriften.

7. Zodra een omstandigheid als bedoeld in artikel 175, eerste lid, zich niet langer voordoet, trekt de burgemeester de voorschriften in. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 177

1. De burgemeester kan de uitvoering van zijn besluiten, met uitzondering van besluiten voortvloeiende uit de artikelen 172, 173, 174, tweede lid, 175 en 176, en, met instemming van de raad, de uitvoering van besluiten van de raad, voor zover hij daarmee is belast, zo nodig geheel of gedeeltelijk overdragen aan een door hem aan te wijzen gemeenteamtenaar alsmede aan een in de gemeente dienstdoende ambtenaar van politie.

2. Van een besluit, genomen krachtens een overdracht als bedoeld in het eerste lid, staat beroep open op de burgemeester tenzij de raad heeft bepaald dat beroep openstaat op de raad.

Artikel 178

1. De raad kan, op voorstel van de burgemeester, bevoegdheden van de burgemeester toekennen aan een commissie als bedoeld in artikel 82 met uitzondering van de bevoegdheden, welke aan de burgemeester zijn toegekend in de artikelen 172 tot en met 176.

2. Ten aanzien van een besluit als bedoeld in het eerste lid zijn de artikelen 139, 140 en 141 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 179

De voorschriften met betrekking tot de bevoegdheid van de burgemeester, de uitoefening daarvan en het toezicht daarop zijn ten aanzien van de ingevolge de artikelen 177 of 178 overgedragen bevoegdheden van overeenkomstige toepassing.

Artikel 180

1. De burgemeester is aan de raad verantwoording verschuldigd voor het door hem gevoerde bestuur.

2. Hij geeft de raad mondeling of schriftelijk de door een of meer leden gevraagde inlichtingen waarvan het verstrekken niet in strijd is met het openbaar belang.

Artikel 181

Ten aanzien van de uitoefening van de bevoegdheden, welke aan de burgemeester zijn toegekend in de artikelen 172 tot en met 176 van deze wet en in artikel 11 van de Rampenwet (Stb. 1985, 88), is het bepaalde in artikel 148 niet van toepassing.

HOOFDSTUK XII. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 182

1. Uitkeringen uit 's Rijks kas aan gemeenten, waarvan de bestedingsrichting vooraf is aangegeven of die worden verstrekt voor de bestrijding van de kosten van bepaalde taken of activiteiten, worden geregeld bij of krachtens de wet. Uitkeringen uit 's Rijks kas aan gemeenten die door de aard van het betrokken onderwerp een tijdelijk karakter hebben, worden geregeld bij algemene maatregel van bestuur. Artikel 119, eerste lid, is niet van toepassing op de verstrekking en inwinning van informatie in het kader van de in de vorige volzin bedoelde uitkeringen.

2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing indien:

- a. het een eenmalige uitkering betreft of
- b. de uitkering een spoedeisend karakter heeft. In het onder b bedoelde geval wordt de regeling op grond waarvan de uitkering uit 's Rijks kas wordt verstrekt gepubliceerd in de Staatscourant. Binnen een jaar na de vaststelling van de uitkeringsregeling wordt een voorstel gedaan strekkend tot het in overeenstemming brengen van de uitkering met het bepaalde in het eerste lid.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 116, tweede lid, vindt omtrent voorstellen tot invoering of wijziging van regelingen op grond waarvan de uitkeringen uit 's Rijks kas als bedoeld in het eerste lid, worden verstrekt en omtrent voorstellen tot invoering van uitkeringen als bedoeld in het tweede lid, tevens tijdig overleg plaats met Onze Minister van Financiën.

4. De uitkeringen, bedoeld in het eerste lid, worden alleen verstrekt indien:

- a. de uitkeringen door de aard van het betrokken onderwerp een tijdelijk karakter hebben of
- b. nog geen of onvoldoende inzicht bestaat in de omvang van de kosten van de betrokken taak of activiteiten in ieder van de betrokken gemeenten of
- c. de kosten van de betrokken taak of activiteit geografisch dan wel in de tijd zodanig ongelijkmatig zijn gespreid over de gemeenten dat deze bekostigingswijze bijzonder aangewezen moet worden geacht of
- d. het een eenmalige uitkering betreft.

5. De uitkeringen, bedoeld in het eerste lid, worden voorts slechts verstrekt indien regels zijn gesteld met betrekking tot:

- a. de geldigheidsduur van de regeling;
- b. de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om voor de uitkering in aanmerking te komen en
- c. de wijze van vaststelling van de uitkeringsbedragen per rechthebbende.

Indien een regeling voor meer dan vier jaar zal gelden, wordt dat in de bijbehorende toelichting gemotiveerd.

6. In de toelichting behorend bij een regeling op grond waarvan een uitkering als bedoeld in het eerste lid wordt verstrekt of de wijziging daarvan, wordt melding gemaakt van het overleg bedoeld in het derde lid en de wijze waarop daarbij uitvoering is gegeven aan het bepaalde in het vierde en het vijfde lid.

7. Het bepaalde in de voorgaande leden is van overeenkomstige toepassing op uitkeringen uit 's Rijks kas aan derden, waarvan de verstrekking afhankelijk is van de verstrekking van een uitkering door gemeenten aan de betrokken derden. Het bepaalde in het eerste lid is evenwel niet van toepassing op uitkeringen uit 's Rijks kas aan derden voor de bekostiging van bepaalde taken of activiteiten die voor minder dan 25% worden bekostigd door gemeenten.

8. De informatie die door het gemeentebestuur aan Onze Ministers wie het aangaat op grond van een uitkeringsregeling als bedoeld in het eerste lid moet worden verstrekt, omvat de informatie zoals die omtrent de toepassing van die uitkeringsregeling is opgenomen in de begroting, de begrotingswijzigingen, de meerjarenraming en de rekening, bedoeld in artikel 186, het verslag van het college van burgemeester en wethouders ter verantwoording van het financieel beheer, bedoeld in artikel 197, tweede lid, en het verslag van de accountants, bedoeld in artikel 213, tweede lid.

9. Afwijkingen van het bepaalde in het achtste lid dienen in de toelichting bij de desbetreffende uitkeringsregeling te worden gemotiveerd.

10. Ten behoeve van de controle op de besteding van de uitkeringen, bedoeld in het eerste lid, is het gemeentebestuur verplicht desgevraagd aan de door Onze Ministers wie het aangaat daartoe aangewezen ambtenaren van de accountantsdienst, bedoeld in artikel 22, eerste lid, van de Comptabiliteitswet (Stb. 1992, 351), de voor deze controle benodigde informatie te verschaffen. Deze ambtenaren kunnen tevens informatie inwinnen bij de in artikel 213, tweede lid, bedoelde accountants.

Artikel 183

1. Onze Ministers wie het aangaat verstrekken vóór 1 oktober voorafgaande aan het begrotingsjaar ten behoeve van de gemeenten gegevens betreffende de in dat jaar te verwachten uitkeringen, bedoeld in artikel 182, eerste en zevende lid, voor zover deze gegevens niet reeds eerder bekend zijn gemaakt. Zij verstrekken daarbij voorts zoveel mogelijk een indicatie van de in de vier op het begrotingsjaar volgende jaren te verwachten wijzigingen in de desbetreffende uitkeringen.

2. Het bepaalde in het eerste lid is per individuele gemeente niet van toepassing op uitkeringen uit 's Rijks kas aan derden voor de bekostiging van bepaalde taken of activiteiten welke door de betrokken gemeente voor minder dan f 20 000,- worden bekostigd.

3. Bij algemene maatregel van bestuur op voordracht van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister worden nadere regels gesteld omtrent de gegevensverstrekking bedoeld in het eerste lid.

Artikel 184

1. Er is een commissie voor de comptabiliteitsvoorschriften, die Onze Minister op verzoek dan wel uit eigen beweging van advies dient over alle onderwerpen die de werking en de inrichting van de begroting en de rekening, alsmede die van de controle daarop, raken.

2. De commissie besteedt voortdurend aandacht aan de werking van de wettelijke bepalingen inzake de begroting en de rekening van de gemeenten en de controle daarop.

3. Onze Ministers wie het mede aangaat horen de commissie omtrent plannen en maatregelen waarbij de begroting, de rekening of de administratie van de gemeenten dan wel de controle daarop in betekende mate zijn betrokken.

4. Telkens binnen een termijn van vier jaren brengt de commissie een rapport uit aan Onze Minister, waarin een evaluatie van de taak, de inrichting en de werkwijze van de commissie wordt geboden.

5. De commissie kan zich in verbinding stellen met overheidsdiensten voor het verkrijgen van de informatie die zij behoeft. Ten aanzien van overleg met ambtenaren over aangelegenheden waarbij zij uit hoofde van hun functie zijn betrokken, behoeft de commissie de toestemming van het bevoegd gezag.

Artikel 185

1. De commissie bestaat uit een voorzitter, een vice-voorzitter, een secretaris en ten minste vijftien en ten hoogste achttien andere leden. Aan de commissie kan een adjunct-secretaris worden toegevoegd, die geen lid is.

2. De voorzitter, de vice-voorzitter, de secretaris alsmede de overige leden worden benoemd op titel van hun deskundigheid op het werkterrein van de commissie. Zij worden benoemd en ontslagen door Onze Minister.

3. De zittingsduur van de leden is vier jaar, maar eindigt in elk geval op het tijdstip waarop zij hun in het benoemingsbesluit vermelde functie of hoedanigheid verliezen. Zij zijn na afloop van een zittingsperiode van vier jaar terstond weer benoembaar.

4. Ten aanzien van de samenstelling van de commissie en de te volgen benoemingsprocedure worden bij algemene maatregel van bestuur nadere regels gesteld.

Artikel 186

De begroting, de begrotingswijzigingen, de meerjarenraming en de rekening worden ingericht overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur, de commissie voor de comptabiliteitsvoorschriften gehoord, te geven regels.

Artikel 187

Aan de gemeenten kunnen slechts bij of krachtens de wet uitgaven worden opgelegd.

Artikel 188

De gemeentebesturen zenden aan gedeputeerde staten hun besluiten binnen twee weken na de vaststelling daarvan, betreffende:

- a. het aangaan van geldleningen en rekening-courant-overeenkomsten;
- b. het uitlenen van gelden en het waarborgen van geldelijke verplichtingen, door anderen aan te gaan.

HOOFDSTUK XIII. DE BEGROTING EN DE REKENING

Par. 1. De begroting

Artikel 189

1. Voor alle taken en activiteiten brengt de raad jaarlijks op de begroting de bedragen die hij daarvoor beschikbaar stelt, alsmede de financiële middelen die hij naar verwachting kan aanwenden.

2. De begroting bevat mede een bedrag voor onvoorziene uitgaven.

3. De raad ziet erop toe dat de begroting in evenwicht is. Hiervan kan hij afwijken indien aannemelijk is dat het evenwicht in de begroting in de eerstvolgende jaren tot stand zal worden gebracht.

4. Behoudens het bepaalde in de artikelen 208 en 209 kunnen ten laste van de gemeente slechts uitgaven worden gedaan tot de bedragen die hiervoor op de begroting zijn gebracht.

5. Het begrotingsjaar is het kalenderjaar.

Artikel 190

1. Het college van burgemeester en wethouders biedt jaarlijks, tijdig voor de in artikel 191, eerste lid, bedoelde vaststelling, de raad een

ontwerp voor de begroting van de gemeente aan, met een nota betreffende de financiële toestand van de gemeente en een meerjarenraming voor ten minste drie op het begrotingsjaar volgende jaren.

2. De ontwerp-begroting en de overige in het eerste lid bedoelde stukken liggen, zodra zij aan de raad zijn aangeboden, voor een ieder ter inzage en zijn algemeen verkrijgbaar. Van de terinzagelegging en de verkrijgbaarstelling wordt openbaar kennis gegeven.

3. De raad beraadslaagt over de ontwerp-begroting niet eerder dan twee weken na de openbare kennisgeving.

Artikel 191

1. De raad stelt de begroting vast in het jaar voorafgaande aan dat waarvoor zij dient.

2. Het college van burgemeester en wethouders zendt de door de raad vastgestelde begroting vergezeld van de in artikel 190, eerste lid, bedoelde stukken, binnen twee weken na de vaststelling, doch in ieder geval vóór 15 november van het jaar voorafgaande aan dat waarvoor de begroting dient, aan gedeputeerde staten.

Artikel 192

1. Besluiten tot wijziging van de begroting kunnen tot uiterlijk het eind van het desbetreffende begrotingsjaar worden genomen.

2. De artikelen 190, tweede lid, en 191, tweede lid, alsmede, behoudens in gevallen van dringende spoed, het bepaalde in artikel 190, derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 193

Verplichte uitgaven van de gemeente zijn:

a. de renten en aflossingen van de door de gemeente aangegane geldleningen en alle overige opeisbare schulden;

b. de uitgaven die bij of krachtens de wet aan de gemeente zijn opgelegd;

c. de uitgaven die voortvloeien uit de van het gemeentebestuur gevorderde medewerking tot uitvoering van wetten en algemene maatregelen van bestuur, voor zover die uitgaven niet ten laste van anderen zijn gebracht.

Artikel 194

1. Indien de raad weigert verplichte uitgaven of een bedrag voor onvoorziene uitgaven op de begroting te brengen, doen gedeputeerde staten dit.

2. Indien de raad bovendien weigert in voldoende dekking van in het eerste lid bedoelde uitgaven te voorzien, verminderen gedeputeerde staten daartoe hetzij het bedrag voor onvoorziene uitgaven, hetzij indien dit bedrag niet toereikend is, overige niet-verplichte uitgaven.

Artikel 195

Gedeputeerde staten dragen zo nodig aan de bevoegde gemeenteambtenaar, bedoeld in artikel 212, tweede lid, de betaling op ten laste van de gemeente van hetgeen als verplichte uitgaaf op de begroting is gebracht.

Artikel 196

1. De raad kan, met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te geven regels, voor afzonderlijke taken en activiteiten van de gemeente een bedrijf of een andere tak van dienst instellen.

2. Het college van burgemeester en wethouders zendt een besluit als bedoeld in het eerste lid, binnen twee weken na de vaststelling door de raad aan gedeputeerde staten.

3. Het college van burgemeester en wethouders stelt voor een bedrijf of een andere tak van dienst een afzonderlijke ontwerp-begroting op. Het college biedt deze ontwerp-begroting tegelijk met de ontwerp-begroting van de algemene dienst aan de raad ter vaststelling aan. De artikelen 189 tot en met 194 zijn van overeenkomstige toepassing.

4. Van een bedrijf wordt op de begroting van de algemene dienst het geraamde saldo gebracht.

Par. 2. De rekening

Artikel 197

1. Het college van burgemeester en wethouders legt aan de raad over elk dienstjaar verantwoording af van het gevoerde financieel beheer onder overlegging van de rekening, waaronder mede begrepen de rekeningen van de bedrijven en andere takken van dienst.

2. Het college voegt daarbij een verslag als bedoeld in artikel 213, tweede lid, alsmede een door het college opgemaakt verslag ter verantwoording van het financieel beheer.

3. De rekening en de in het tweede lid bedoelde verslagen liggen, zodra zij aan de raad zijn overgelegd, voor een ieder ter inzage en zijn algemeen verkrijgbaar. Van de terinzagelegging en de verkrijgbaarstelling wordt openbaar kennis gegeven. De raad beraadslaagt over de rekening niet eerder dan twee weken na de openbare kennisgeving.

Artikel 198

1. De raad stelt de rekening vast in het jaar volgend op het dienstjaar.

2. De raad kan uitgaven die te kwader trouw zijn geboekt op een post waarmee zij niet overeenstemmen of die anderszins niet rechtmatig zijn gedaan, buiten de rekening laten.

3. De leden van het college van burgemeester en wethouders nemen niet deel aan de stemmingen over besluiten als bedoeld in het eerste en tweede lid.

Artikel 199

Behoudens later in rechte gebleken onregelmatigheden, ontlast het besluit tot vaststelling van de rekening de leden van het college van burgemeester en wethouders ten aanzien van het daarin verantwoorde financieel beheer.

Artikel 200

1. Het college van burgemeester en wethouders zendt de door de raad vastgestelde rekening vergezeld van de in artikel 197, tweede lid, bedoelde stukken binnen twee weken na de vaststelling, doch in ieder geval vóór 15 september van het jaar volgend op het dienstjaar, aan gedeputeerde staten.

2. Indien de raad artikel 198, tweede lid, heeft toegepast, zendt het college van burgemeester en wethouders het desbetreffende besluit met de rekening aan gedeputeerde staten.

Artikel 201

1. Indien uitgaven niet in de vastgestelde rekening zijn opgenomen, zijn de leden van het college van burgemeester en wethouders ieder voor een gelijk deel daarvoor persoonlijk aansprakelijk jegens de gemeente, tenzij blijkt dat zij aan de beslissing tot het doen van die uitgaven niet hebben meegewerkt.

2. Gelijke aansprakelijkheid bestaat voor zover zij te kwader trouw hebben meegewerkt aan het niet of niet tijdig innen van vorderingen of andere aan de gemeente toekomende gelden dan wel het overeenkomen van afstand van een vorderingsrecht waardoor de gemeente schade heeft geleden.

3. De gemeente stelt, zo dikwijls daartoe volgens dit artikel termen zijn, zonder nader besluit van de raad of van het college van burgemeester en wethouders tot het voeren van een rechtsgeding, een rechtsvordering in tot betaling van de krachtens het eerste of tweede lid verschuldigde gelden. De raad wijst iemand aan om de gemeente in het rechtsgeding te vertegenwoordigen.

4. Indien binnen een door de commissaris van de Koning gestelde termijn geen rechtsvordering is ingesteld, gaat deze namens en ten laste van de gemeente daartoe over.

Artikel 202

Indien de raad de rekening, nadat deze door het college van burgemeester en wethouders overeenkomstig het bepaalde in artikel 197, eerste lid, aan de raad is aangeboden, niet of niet naar behoren vaststelt, zendt het college van burgemeester en wethouders de rekening vergezeld van de in artikel 197, tweede lid, bedoelde stukken ter vaststelling aan gedeputeerde staten.

Par. 3. Goedkeuring van de begroting

Artikel 203

1. De begrotingen, bedoeld in de artikelen 189 en 196, derde lid, van het eerstvolgende begrotingsjaar alsmede de daarop betrekking hebbende begrotingswijzigingen behoeven de goedkeuring van gedeputeerde staten, indien naar hun oordeel de begroting, bedoeld in artikel 189, niet in evenwicht is en blijkens de meerjarenraming, bedoeld in artikel 190, niet aannemelijk is dat in de eerstvolgende jaren een evenwicht tot stand zal worden gebracht. Gedeputeerde staten doen hiervan zo spoedig mogelijk mededeling aan het gemeentebestuur.

2. Gedeputeerde staten kunnen bepalen dat de begrotingen, bedoeld in de artikelen 189 en 196, derde lid, van het eerstvolgende begrotingsjaar alsmede de daarop betrekking hebbende begrotingswijzigingen hun goedkeuring behoeven, indien:

a. de rekening van het tweede aan het begrotingsjaar voorafgaande jaar niet in evenwicht is, of

b. de begroting, bedoeld in artikel 189, niet tijdig is ingezonden aan gedeputeerde staten overeenkomstig het bepaalde in artikel 191, of

c. de rekening, bedoeld in artikel 197, eerste lid, van het tweede aan het begrotingsjaar voorafgaande jaar niet tijdig is ingezonden aan gedeputeerde staten overeenkomstig het bepaalde in artikel 200, eerste lid.

3. Gedeputeerde staten maken een besluit als bedoeld in het tweede lid uiterlijk een maand na inzending van de begroting, bedoeld in artikel 189, doch in ieder geval vóór de aanvang van het begrotingsjaar, aan het gemeentebestuur bekend. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid behoeft de begroting geen goedkeuring indien gedeputeerde staten geen

besluit als bedoeld in het tweede lid hebben bekendgemaakt binnen de in de eerste volzin bedoelde termijn.

Artikel 205

1. Gedeputeerde staten zenden van de mededelingen en besluiten, bedoeld in artikel 203, eerste en tweede lid, gelijktijdig met de toezending aan de betrokken gemeentebesturen, een afschrift aan Onze Minister.

2. Gedeputeerde staten maken bij de aanvang van het desbetreffende begrotingsjaar door publicatie in de Staatscourant bekend van welke gemeenten de begrotingen en begrotingswijzigingen hun goedkeuring behoeven.

Artikel 206

De goedkeuring kan slechts worden onthouden wegens strijd met het recht of met het algemene financiële belang.

Artikel 207

1. Indien op de dag waarop een besluit tot wijziging van de begroting aan gedeputeerde staten wordt aangeboden, de begroting nog niet is goedgekeurd, vangt de in artikel 263, eerste lid, bedoelde termijn aan op de dag van de goedkeuring van de begroting.

2. Gedeputeerde staten kunnen bij hun beslissing omtrent goedkeuring van de begroting ten aanzien van door hen aan te geven soorten van wijzigingen daarvan bepalen dat die hun goedkeuring niet behoeven.

Artikel 208

1. Indien de begroting of een besluit tot wijziging daarvan niet is goedgekeurd, behoeft het gemeentebestuur tot het doen van uitgaven de toestemming van gedeputeerde staten.

2. Een verzoek van het gemeentebestuur om toepassing van het eerste lid kan door gedeputeerde staten slechts worden afgewezen wegens strijd met het recht of met het algemene financiële belang.

3. Gedeputeerde staten beslissen op het verzoek binnen twee maanden na de verzending van het verzoek, bedoeld in het tweede lid. De toestemming wordt geacht te zijn verleend indien binnen deze termijn geen beslissing aan het gemeentebestuur is verzonden.

4. Gedeputeerde staten kunnen aan de toestemming voorschriften verbinden.

5. Gedeputeerde staten kunnen bepalen voor welke posten en tot welk bedrag het gemeentebestuur de toestemming, bedoeld in het eerste lid, niet behoeft.

Artikel 209

1. In gevallen van dringende spoed kan, indien de raad daartoe besluit, een uitgaaf worden gedaan voordat de desbetreffende begroting of begrotingswijziging is goedgekeurd. Het besluit wordt gedeputeerde staten terstond toegezonden. Is de uitgaaf geraamd bij een begrotingswijziging welke nog niet ter goedkeuring is ingezonden, dan wordt deze begrotingswijziging te zamen met het besluit toegezonden.

2. Over het in het eerste lid bedoelde besluit stemt de raad bij hoofdelijke oproeping.

Artikel 210

1. Indien de raad artikel 209 heeft toegepast en gedeputeerde staten hun goedkeuring aan de desbetreffende begroting of begrotingswijziging onthouden, kunnen zij binnen een maand nadat hun beslissing onherroepelijk is geworden, de leden van de raad die hun stem vóór het in artikel 209 bedoelde besluit hebben uitgebracht, ieder voor een gelijk deel, persoonlijk voor deze uitgaaf aansprakelijk stellen tegenover de gemeente.

2. De werking van het besluit tot aansprakelijkstelling wordt opgeschort totdat de beroepstermijn is verstreken, of indien beroep is ingesteld, op het beroep is beslist.

3. De commissaris van de Koning stelt zo nodig namens en ten laste van de gemeente een rechtsvordering in tot betaling van de krachtens het besluit tot aansprakelijkstelling verschuldigde gelden.

Artikel 211

Indien de begroting van een gemeente ingevolge artikel 203, eerste of tweede lid, is onderworpen aan goedkeuring, kunnen gedeputeerde staten bepalen dat door hen aan te wijzen besluiten van het gemeentebestuur die financiële gevolgen voor de gemeente hebben of kunnen hebben, door het gemeentebestuur binnen twee weken aan gedeputeerde staten worden toegezonden.

HOOFDSTUK XIV. DE ADMINISTRATIE EN DE CONTROLE

Artikel 212

1. De raad stelt bij verordening regels vast met betrekking tot de organisatie van de administratie en van het beheer van vermogenswaarden van de algemene dienst en van de takken van dienst. Deze regels dienen te waarborgen dat aan de eisen van doelmatigheid en controle wordt voldaan.

2. De administratie en het beheer, bedoeld in het eerste lid, worden verricht door de bij de in dat lid bedoelde regels aan te wijzen ambtenaren. Zij kunnen niet tevens secretaris zijn.

Artikel 213

1. De raad stelt bij verordening regels vast met betrekking tot de controle op de administratie en op het beheer van vermogenswaarden van de algemene dienst en van de takken van dienst. Deze regels dienen onder meer te waarborgen dat de rechtmatigheid en de doelmatigheid van de administratie en het beheer worden getoetst.

2. De regels, bedoeld in het eerste lid, voorzien in de aanwijzing van een of meer accountants als bedoeld in artikel 393, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, belast met het onderzoek van de in artikel 197 bedoelde rekening alsmede met het ter zake uitbrengen van een verslag, dat behalve de verklaring bij de rekening bevindingen bevat over de vraag of de administratie en het beheer voldoen aan eisen van rechtmatigheid en doelmatigheid.

3. Accountants als bedoeld in het tweede lid kunnen in gemeentelijke dienst worden aangesteld. In dat geval worden zij door de raad benoemd, geschorst en ontslagen. Artikel 101, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 214

Het college van burgemeester en wethouders zendt de verordeningen, bedoeld in de artikelen 212 en 213, binnen twee weken na vaststelling door de raad aan gedeputeerde staten.

Artikel 215

Gedeputeerde staten kunnen te allen tijde een onderzoek instellen naar de wijze waarop de administratie en het beheer, bedoeld in artikel 212, eerste lid, worden gevoerd.

HOOFDSTUK XV. DE GEMEENTELIJKE BELASTINGEN

Par. 1. Algemene bepalingen

Artikel 216

De raad besluit tot het invoeren, wijzigen of afschaffen van een gemeentelijke belasting door het vaststellen van een belastingverordening.

Artikel 217

Een belastingverordening vermeldt, in de daartoe leidende gevallen, de belastingplichtige, het voorwerp van de belasting, het belastbare feit, de heffingsmaatstaf, het tarief, het tijdstip van ingang van de heffing, het tijdstip van beëindiging van de heffing en hetgeen overigens voor de heffing en de invordering van belang is.

Artikel 218

1. Een besluit als bedoeld in artikel 216 is onderworpen aan de goedkeuring van Onze Minister.
2. Het besluit wordt daartoe aan gedeputeerde staten gezonden, die het binnen zes weken na de verzending, vergezeld van hun advies, aan Onze Minister doen toekomen.
3. Onze Minister beslist omtrent de goedkeuring van het besluit binnen drie maanden na de dag waarop het door hem is ontvangen.
4. In afwijking van het eerste lid behoeft een besluit als bedoeld in artikel 216 dat uitsluitend een wijziging van het tarief van een belasting bevat, de goedkeuring van gedeputeerde staten. Gedeputeerde staten zenden hun besluit tot goedkeuring dan wel tot onthouding van goedkeuring ter kennisneming aan Onze Minister, vergezeld van een afschrift van het desbetreffende raadsbesluit.
5. Indien gedeputeerde staten van oordeel zijn dat aan een besluit als bedoeld in het vierde lid de goedkeuring moet worden onthouden om redenen die geen betrekking hebben op de wijziging van het tarief, is op het besluit het eerste tot en met het derde lid van toepassing.
6. Indien de belastingverordening is goedgekeurd, wordt de goedkeuring geacht te zijn verkregen overeenkomstig het eerste lid dan wel het vierde lid.
7. Artikel 263, derde lid, is niet van toepassing op besluiten als bedoeld in artikel 216.

Artikel 218a

1. In afwijking van artikel 260 kan met betrekking tot een besluit als bedoeld in artikel 216 de goedkeuring voor een bepaalde tijd worden verleend.

2. Tot goedkeuring voor een bepaalde tijd wordt niet overgegaan dan nadat het gemeentebestuur gelegenheid tot overleg is geboden.

Artikel 218b

De goedkeuring kan slechts worden onthouden wegens strijd met het recht of andere dringende redenen.

Artikel 219

1. Behalve de gemeentelijke belastingen waarvan de heffing krachtens andere wetten dan deze geschiedt, worden geen andere belastingen geheven dan die bedoeld in de tweede en derde paragraaf van dit hoofdstuk.

2. Behoudens het bepaalde in andere wetten dan deze en in de tweede en derde paragraaf van dit hoofdstuk kunnen de gemeentelijke belastingen worden geheven naar in de belastingverordening te bepalen heffingsmaatstaven, met dien verstande dat het bedrag van een gemeentelijke belasting niet afhankelijk mag worden gesteld van het inkomen, de winst of het vermogen.

Par. 2. Bijzondere bepalingen omtrent de onroerende-zaakbelastingen

Artikel 220

Ter zake van binnen de gemeente gelegen onroerende zaken kunnen onder de naam onroerende-zaakbelastingen worden geheven:

- a. een belasting van degenen die bij het begin van het kalenderjaar onroerende zaken, al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht, gebruiken;
- b. een belasting van degenen die bij het begin van het kalenderjaar van onroerende zaken het genot hebben krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.

Artikel 220a

Met betrekking tot de onroerende-zaakbelastingen wordt als één onroerende zaak aangemerkt:

- 1°. een gebouwd eigendom;
- 2°. een ongebouwd eigendom;
- 3°. een gedeelte van een onder 1° of 2° bedoeld eigendom dat blijkens zijn indeling is bestemd om als afzonderlijk geheel te worden gebruikt;
- 4°. een samenstel van twee of meer van de onder 1° of 2° bedoelde eigendommen of onder 3° bedoelde gedeelten daarvan die bij dezelfde belastingplichtige in gebruik zijn en die, naar de omstandigheden beoordeeld, bij elkaar behoren;
- 5°. het binnen de gemeente gelegen deel van en onder 1° of 2° bedoeld eigendom, van een onder 3° bedoeld gedeelte daarvan of van een onder 4° bedoeld samenstel.

Artikel 220b

1. Voor de toepassing van artikel 220, onderdeel a, wordt:

- a. gebruik door de leden van een huishouden aangemerkt als gebruik

door een door het college van burgemeester en wethouders aan te wijzen lid van dat huishouden;

b. gebruik door degene aan wie een deel van een onroerende zaak in gebruik is gegeven, aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven; degene die het deel in gebruik heeft gegeven is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene aan wie dat deel in gebruik is gegeven;

c. het ter beschikking stellen van een onroerende zaak voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruik door degene die die onroerende zaak ter beschikking heeft gesteld; degene die de onroerende zaak ter beschikking heeft gesteld is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene aan wie die zaak ter beschikking is gesteld.

2. Voor de toepassing van artikel 220, onderdeel b, wordt als genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht aangemerkt degene die bij het begin van het kalenderjaar als zodanig bij het kadaster bekend staat, tenzij blijkt dat hij op dat tijdstip geen genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is.

Artikel 220c

1. De heffingsmaatstaf voor de onroerende-zaakbelastingen is de waarde die in het economische verkeer aan de onroerende zaak kan worden toegekend. De waarde in het economische verkeer wordt bepaald op de waarde die aan de onroerende zaak dient te worden toegekend, indien de volle en onbezwaarde eigendom daarvan zou kunnen worden overgedragen en de verkrijger de zaak in de staat waarin deze zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen.

2. De heffingsmaatstaf van een onroerende zaak, voor zover die niet tot woning dient, wordt bepaald op de vervangingswaarde indien dit leidt tot een hogere waarde dan ingevolge het eerste lid. Bij de berekening van de vervangingswaarde wordt rekening gehouden met:

a. de aard en de bestemming van die zaak;

b. de sedert de stichting van die zaak opgetreden technische en functionele veroudering waarbij de invloed van latere wijzigingen in aanmerking wordt genomen.

3. Met betrekking tot een gebouwd eigendom dat tot woning dient en deel uitmaakt van een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 aangegeven landgoed, wordt in afwijking in zoverre van het eerste lid, de heffingsmaatstaf bepaald met inachtneming van een vooronderstelde verplichting om die zaak gedurende een tijdvak van 25 jaren als zodanig in stand te houden en geen opgaand hout te vellen anders dan volgens de regels van normaal bosbeheer noodzakelijk of gebruikelijk is.

4. Met betrekking tot een onroerende zaak als bedoeld in artikel 220a, aanhef en onder 5°, wordt de heffingsmaatstaf bepaald op een evenredig deel van de waarde die dient te worden toegekend aan de gehele onroerende zaak, bedoeld in artikel 220a, onder 5°.

Artikel 220d

1. In afwijking van artikel 220c wordt bij het bepalen van de heffingsmaatstaf buiten aanmerking gelaten de waarde van:

a. ten behoeve van de land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond;

b. gebouwde eigendommen, voor zover de ondergrond daarvan bestaat uit de in onderdeel a bedoelde cultuurgrond;

c. onroerende zaken die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard, een en ander met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;

d. één of meer onroerende zaken die deel uitmaken van een op de voet

van de Natuurschoonwet 1928 aangewezen landgoed met uitzondering van de daarop voorkomende gebouwde eigendommen;

e. natuurterreinen, waaronder mede worden verstaan duinen, heidevelden, zandverstuivingen, moerassen en plassen, die door rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid welke zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het behoud van natuurschoon ten doel stellen, beheerd worden;

f. openbare land- en waterwegen en banen voor openbaar vervoer per rail, een en ander met inbegrip van kunstwerken;

g. waterverdedigings- en waterbeheersingswerken die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;

h. werken die zijn bestemd voor de zuivering van riool- en ander afvalwater en die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning.

2. Voorts wordt buiten aanmerking gelaten de waarde van werktuigen welke verwijderbaar zijn met behoud van hun waarde als zodanig en niet een gebouw eigendom of een bestanddeel van een gebouw eigendom zijn, met dien verstande dat ten hoogste 25 percent in mindering wordt gebracht op de in artikel 220c bedoelde waarde van de onroerende zaak met inbegrip van de hier bedoelde werktuigen.

3. Voor de toepassing van het tweede lid worden onder werktuigen niet begrepen het werktuig of samenstel van werktuigen met een inhoud van meer dan 20 kubieke meter alsmede leidingen, kabels en buizen.

4. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdelen a en b, wordt het begrip landbouw opgevat als in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de Pachtwet.

Artikel 220e

De heffingsmaatstaf wordt vastgesteld naar de toestand bij het begin van het kalenderjaar dan wel naar de toestand op een bij de belastingverordening te bepalen ten hoogste vijf jaren eerder vallend tijdstip, met dien verstande dat een aldus vastgestelde heffingsmaatstaf wordt toegepast voor ten hoogste vijf achtereenvolgende jaren.

Artikel 220f

Het tarief van de belasting is voor elke volle f 5 000 van de heffingsmaatstaf gelijk.

Artikel 220g

Het tarief van de in artikel 220 onderdeel b, bedoelde belasting gaat niet uit boven 125 percent van het tarief van de in artikel 220, onderdeel a, bedoelde belasting.

Artikel 220h

1. In de belastingverordening kan worden bepaald dat geen belasting wordt geheven indien de heffingsmaatstaf blijft beneden f 25 000 dan wel een in de belastingverordening te bepalen lager bedrag.

2. In de belastingverordening kunnen belastingbedragen tot maximaal f 20 worden opgenomen waarvoor geen invordering zal plaatsvinden. Voor de toepassing van de vorige volzin kan in de belastingverordening worden bepaald dat het totaal van op één aanslagbiljet of kennisgeving verenigde verschuldigde bedragen wordt aangemerkt als één belastingbedrag.

Artikel 221

1. Ter zake van binnen de gemeente gelegen woon- en bedrijfsruimten, welke duurzaam aan een plaats gebonden en dienen tot permanente bewoning of permanent gebruik, doch niet onroerend zijn, kunnen twee belastingen worden geheven, te weten:

- a. een belasting van degenen die bij het begin van het kalenderjaar de ruimten, al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht, gebruiken;
- b. een belasting van degenen die bij het begin van het kalenderjaar van de ruimten tot genot hebben krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.

2. Bij de toepassing van het bepaalde in het eerste lid zijn de artikelen 220b tot en met 220h van overeenkomstige toepassing.

3. Het tarief van de in het eerste lid genoemde belastingen is gelijk aan het binnen de gemeente geldende tarief voor de onroerende-zaakbelastingen.

Artikel 222

1. Ter zake van de in een bepaald gedeelte van de gemeente gelegen onroerende zaak die gebaat is door voorzieningen die tot stand worden of zijn gebracht door of met medewerking van het gemeentebestuur, kan van degenen die van die onroerende zaak het genot hebben krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, een baatbelasting worden geheven, waarbij de aan de voorzieningen verbonden lasten geheel of gedeeltelijk worden omgeslagen. Indien de aan de voorzieningen verbonden lasten ter zake van een onroerende zaak krachtens overeenkomst zijn of worden voldaan, wordt de baatbelasting ter zake van die onroerende zaak niet geheven.

2. Voordat met het treffen van voorzieningen wordt aangevangen, wordt door de raad besloten in welke mate de aan die voorzieningen verbonden lasten door middel van een baatbelasting zullen worden verhaald. Een besluit als bedoeld in de eerste volzin bevat een aanduiding van het gebied waarbinnen de gebate onroerende zaak is gelegen. Het besluit wordt bekend gemaakt overeenkomstig artikel 139.

3. Of een onroerende zaak is gebaat wordt beoordeeld naar de toestand op een in de belastingverordening te bepalen tijdstip, dat is gelegen uiterlijk een jaar nadat de voorzieningen geheel zijn voltooid.

4. Tot invoering van de belasting wordt besloten uiterlijk twee jaren nadat de voorzieningen geheel zijn voltooid.

5. De belasting wordt ineens geheven, met dien verstande dat de belasting op verzoek van de belastingplichtige in de vorm van een jaarlijkse belasting wordt geheven gedurende ten hoogste dertig jaren, een en ander volgens in de verordening vast te stellen regelen.

Artikel 223

1. Er kan een forensenbelasting worden geheven van de natuurlijke personen, die, zonder in de gemeente hoofdverblijf te hebben, er gedurende het belastingjaar meer dan negentig malen nachtverblijf houden, anders dan als verpleegde of verzorgde in een inrichting tot verpleging of verzorging van zieken, van gebrekkigen, van hulpbehoevenden of bejaarden, of er op meer dan negentig dagen van dat jaar voor zich of hun gezin een gemeubileerde woning beschikbaar houden.

2. Degene die ter tijdelijke waarneming van een openbare betrekking of ter bijwoning van de vergaderingen van een algemeen vertegenwoordigend orgaan, waarvan hij het lidmaatschap bekleedt, dan wel ingevolge

last of bevel van de overheid, buiten de gemeente van zijn hoofdverblijf vertoeft, is op die grond niet belastingplichtig.

3. Of iemand in de gemeente hoofdverblijf heeft, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

Artikel 224

1. Ter zake van het houden van verblijf binnen de gemeente door personen die niet in het persoonsregister van de gemeente zijn opgenomen, kan een toeristenbelasting worden geheven.

2. Voor zover de belasting wordt geheven van degene die gelegenheid tot verblijf biedt, is deze bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene ter zake van wiens verblijf de belasting verschuldigd wordt.

Artikel 225

1. In het kader van de parkeerregulering kunnen de volgende belastingen worden geheven:

a. een belasting ter zake van het parkeren van een voertuig op een bij de belastingverordening dan wel krachtens de belastingverordening in de daarin aangewezen gevallen door burgemeester en wethouders te bepalen plaats, tijdstip en wijze;

b. een belasting ter zake van een van gemeentewege verleende vergunning voor het parkeren van een voertuig op de in die vergunning aangegeven plaats en wijze.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder parkeren verstaan het gedurende een aaneengesloten periode doen of laten staan van een voertuig, anders dan gedurende de tijd die nodig is voor en gebruikt wordt tot het onmiddellijk in- en uitstappen van personen dan wel het onmiddellijk laden of lossen van zaken, op de binnen de gemeente gelegen voor het openbaar verkeer openstaande terreinen of weggedeelten, waarop dit doen of laten staan niet ingevolge een wettelijk voorschrift is verboden.

3. De belasting, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, wordt geheven van degene die het voertuig heeft geparkeerd.

4. Als degene die het voertuig heeft geparkeerd wordt mede aangemerkt degene die de belasting voldoet dan wel te kennen geeft of heeft gegeven de belasting te willen voldoen.

5. Zolang geen voldoening van de in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde belasting heeft plaatsgevonden wordt de houder van het voertuig aangemerkt als degene die het voertuig heeft geparkeerd. Met betrekking tot een motorrijtuig dat is ingeschreven in het krachtens de Wegenverkeerswet aangehouden register van opgegeven kentekens, wordt als houder aangemerkt degene op wiens naam het voor het motorrijtuig opgegeven kenteken ten tijde van het parkeren in het register was ingeschreven. De tweede volzin vindt geen toepassing indien:

a. blijkt dat ten tijde van het parkeren een ander in het kentekenregister had moeten staan ingeschreven, in welk geval die ander wordt aangemerkt als degene die het voertuig heeft geparkeerd;

b. een voor ten hoogste drie maanden aangegane huurovereenkomst wordt overgelegd waaruit blijkt wie ten tijde van het parkeren ingevolge deze overeenkomst de huurder van het voertuig was, in welk geval de huurder wordt aangemerkt als degene die het voertuig heeft geparkeerd.

6. De belasting wordt niet geheven van degene die ingevolge het vijfde lid is aangemerkt als degene die het voertuig heeft geparkeerd, indien deze aannemelijk maakt dat ten tijde van het parkeren een ander tegen zijn wil van het voertuig gebruik heeft gemaakt en dat hij dit gebruik redelijkerwijs niet heeft kunnen voorkomen.

7. De belasting, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, wordt geheven van degene die de vergunning heeft aangevraagd.

8. Het tarief van de in het eerste lid bedoelde belastingen kan afhankelijk worden gesteld van de parkeerduur, van de parkeertijd, van de ingenomen oppervlakte en van de ligging van de terreinen of weggedeelten.

Artikel 226

1. Ter zake van het houden van een hond kan van de houder een hondenbelasting worden geheven.

2. De belasting wordt geheven naar het aantal honden dat wordt gehouden.

3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt het houden van een hond door een lid van een huishouden aangemerkt als het houden van een hond door een door het college van burgemeester en wethouders aan te wijzen lid van dat huishouden.

Artikel 227

Ter zake van openbare aankondigingen zichtbaar vanaf de openbare weg kan een reclamebelasting worden geheven.

Artikel 228

Ter zake van het hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, kan een precariobelasting worden geheven.

Artikel 229

1. Rechten kunnen worden geheven ter zake van:

a. het gebruik overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde gemeentebezittingen of van voor de openbare dienst bestemde werken of inrichtingen die bij de gemeente in beheer of in onderhoud zijn;

b. het genot van door of vanwege het gemeentebestuur versterkte diensten;

c. het geven van gemakkelikheden waarbij gebruik wordt gemaakt van door of met medewerking van het gemeentebestuur tot stand gebrachte of in stand gehouden voorzieningen of waarbij een bijzondere voorziening in de vorm van toezicht of anderszins van de zijde van het gemeentebestuur getroffen wordt.

2. Voor de toepassing van deze paragraaf en de eerste en vierde paragraaf van dit hoofdstuk worden de in het eerste lid bedoelde rechten aangemerkt als gemeentelijke belastingen.

Artikel 229a

De rechten, bedoeld in artikel 229, eerste lid, onder a en b, kunnen worden geheven door de gemeente die het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen toestaat of de diensten verleent, ongeacht of het belastbare feit zich binnen of buiten het grondgebied van de gemeente voordoet.

Artikel 229b

1. Belastingverordeningen betreffende de rechten, bedoeld in artikel 229, eerste lid, onder a en b, worden niet goedgekeurd indien de geraamde baten van die rechten uitgaan boven de geraamde gemeentelijke lasten ter zake.

2. Onder de in het eerste lid bedoelde lasten worden mede verstaan

bijdragen aan bestemmingsreserves en voorzieningen voor noodzakelijke vervanging van de betrokken activa.

Artikel 229c

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen inzake de belastingen, bedoeld in de tweede en derde paragraaf van dit hoofdstuk, nadere regels worden gegeven.

Par. 4. Heffing en invordering

Artikel 230

In deze paragraaf wordt verstaan onder Algemene wet: de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301).

Artikel 231

1. Onverminderd het overigens in deze paragraaf bepaalde geschieden de heffing en de invordering van gemeentelijke belastingen met toepassing van de Algemene wet en de Invorderingswet 1990 (Stb. 221) als waren die belastingen rijksbelastingen.

2. Onverminderd het overigens in deze paragraaf bepaalde, gelden de bevoegdheden en de verplichtingen van de hierna vermelde in de Algemene wet en de Invorderingswet 1990 genoemde functionarissen, met betrekking tot de gemeentelijke belastingen voor de daarachter genoemde colleges of functionarissen:

- a. Onze Minister van Financiën: de raad;
- b. het bestuur van 's Rijks belastingen en de directeur of inspecteur: het college van burgemeester en wethouders;
- c. de ontvanger: de betrokken in artikel 212, tweede lid bedoelde gemeenteambtenaar;
- d. de ambtenaren van de rijksbelastingdienst: de ambtenaren van de gemeentelijke belastingen;
- e. de belastingdeurwaarder: de daartoe aangewezen ambtenaar der gemeentelijke belastingen.

3. Onverminderd het overigens in deze paragraaf bepaalde wordt met betrekking tot gemeentelijke belastingen in de Algemene wet en in de Invorderingswet 1990 voor ministeriële regeling gelezen: belastingverordening.

Artikel 232

Voor zover de belastingverordening dit met betrekking tot de uitvoering van enige wettelijke bepaling betreffende de heffing of de invordering van gemeentelijke belastingen toestaat, kan het college van burgemeester en wethouders een of meer gemeenteambtenaren aanwijzen die in hun plaats treden en kan het bepalen dat voor de terpostbezorging of uitreiking van aanslagbiljetten ingevolge artikel 8, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 voor de betrokken in artikel 212, tweede lid, bedoelde gemeenteambtenaar een andere gemeenteambtenaar in de plaats treedt.

Artikel 233

Gemeentelijke belastingen kunnen worden geheven bij wege van aanslag, bij wege van voldoening op aangifte of op andere wijze, doch niet bij wege van afdracht op aangifte. De op andere wijze geheven belastingen worden voor de toepassing van de Algemene wet aangemerkt

als bij wege van aanslag geheven belastingen, met dien verstande dat wordt verstaan onder:

- a. aanslag, voorlopige aanslag, navorderingsaanslag: het gevorderde, onderscheidenlijk het voorlopig gevorderde en het nagevorderde bedrag;
- b. uitreiking van een aanslagbiljet: de kennisgeving van het in onderdeel a bedoelde bedrag;
- c. dagtekening van het aanslagbiljet: de dagtekening van de schriftelijke kennisgeving van het in onderdeel a bedoelde bedrag, of bij gebreke van een schriftelijke kennisgeving, de datum waarop het bedrag op andere wijze ter kennis van de belastingplichtige is gebracht.

Artikel 234

1. De belasting, bedoeld in artikel 225, eerste lid, onder a, wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte dan wel op andere wijze.

2. Als voldoening op aangifte wordt uitsluitend aangemerkt:

a. het bij de aanvang van het parkeren in werking stellen van een parkeermeter of een parkeerautomaat op de daartoe bestemde wijze en met inachtneming van de door het college van burgemeester en wethouders gestelde voorschriften;

b. indien ingevolge artikel 235, eerste lid, een wielklem is aangebracht, de voldoening op aangifte op de door het college van burgemeester en wethouders bepaalde wijze.

3. Ten aanzien van de in het tweede lid, onder a, bedoelde voldoening op aangifte is bezwaar op grond van artikel 24 van de Algemene wet niet mogelijk.

4. Ingeval een naheffingsaanslag wordt opgelegd, wordt deze berekend over een parkeerduur van een uur, tenzij aannemelijk is dat het voertuig langer dan een uur zonder betaling geparkeerd heeft gestaan.

5. Met betrekking tot de naheffingsaanslag blijven de artikelen 21 en 22 van de Algemene wet buiten toepassing.

6. Ter zake van het opleggen van een naheffingsaanslag worden kosten in rekening gebracht. Deze kosten maken onderdeel uit van de naheffingsaanslag en worden afzonderlijk op het aanslagbiljet vermeld. Ten aanzien van hetzelfde voertuig worden per aaneengesloten periode de kosten niet vaker dan eenmaal per kalenderdag in rekening gebracht.

7. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van berekening en de maximale hoogte van de in het zesde lid bedoelde kosten. In de belastingverordening wordt het bedrag van de in rekening te brengen kosten bepaald.

8. In afwijking van artikel 8, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 kan, indien het niet mogelijk is het aanslagbiljet terstond aan de belasting-schuldige uit te reiken, worden volstaan met het aanbrengen van het aanslagbiljet op of aan het voertuig. Alsdan vermeldt het aanslagbiljet niet de naam van de belastingschuldige maar het kenteken van het voertuig. Bij gebreke van een kenteken vermeldt het aanslagbiljet een of meer gegevens die kenmerkend zijn voor het geparkeerde voertuig.

9. De naheffingsaanslag is dadelijk en ineens invorderbaar.

Artikel 235

1. Bij de belastingverordening, bedoeld in artikel 225, eerste lid, onder a, kan worden bepaald dat terstond nadat het aanslagbiljet aan de belastingschuldige is uitgereikt dan wel terstond nadat het aanslagbiljet, overeenkomstig artikel 234, achtste lid, aan het voertuig is aangebracht, het college van burgemeester en wethouders bevoegd is tot zekerheid van de betaling van de naheffingsaanslag, bedoeld in artikel 234, vierde lid, aan het voertuig een mechanisch hulpmiddel, hierna te noemen: wielklem, te doen aanbrengen, waardoor wordt verhinderd dat het voertuig wordt weggereden.

2. Bij de belastingverordening dan wel krachtens de belastingverordening in de daarin aangewezen gevallen door het college van burgemeester en wethouders worden de terreinen of weggedeelten aangewezen waar de wielklem wordt toegepast.

3. Ter zake van het aanbrengen alsmede van het verwijderen van de wielklem worden kosten in rekening gebracht.

4. De wielklem wordt niet verwijderd dan nadat de naheffingsaanslag alsmede de kosten van het aanbrengen en van het verwijderen van de wielklem zijn voldaan. Na deze voldoening vindt de verwijdering van de wielklem zo spoedig mogelijk plaats.

5. Na afloop van een in de belastingverordening te bepalen termijn, die ten minste 24 uren bedraagt na aanbrenging van de wielklem, is het college van burgemeester en wethouders bevoegd het voertuig naar een door hem aangewezen plaats te doen overbrengen en in bewaring te doen stellen. Ter zake van de in de eerste volzin bedoelde overbrenging en bewaring wordt procesverbaal opgemaakt en worden kosten in rekening gebracht.

6. Het college van burgemeester en wethouders draagt er zorg voor dat in een daartoe aangelegd register aantekening wordt gemaakt van de gevallen waarin de in het vijfde lid bedoelde bevoegdheid wordt uitgeoefend.

7. Het college van burgemeester en wethouders draagt zorg voor de bewaring van de ingevolge het vijfde lid in bewaring gestelde voertuigen.

8. Het college van burgemeester en wethouders geeft het voertuig terug aan de rechthebbende, nadat de naheffingsaanslag, de kosten van het aanbrengen en verwijderen van de wielklem en de kosten van overbrenging en bewaring zijn voldaan.

9. Wanneer het voertuig binnen 48 uren na het in bewaring stellen niet is afgehaald, geeft het college van burgemeester en wethouders zo mogelijk binnen zeven dagen van de overbrenging en bewaring kennis:

a. indien het voertuig een motorrijtuig is, dat een kenteken voert als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder 1e, van de Wegenverkeerswet, aan degene aan wie dat kenteken is opgegeven;

b. indien blijkt dat ter zake van het voertuig aangifte van vermissing is gedaan, aan degene die aangifte heeft gedaan;

c. in nader door Onze Minister te bepalen gevallen op de daarbij aangegeven wijze.

10. De kosten van opsporing van degene aan wie de kennisgeving wordt gezonden en die van het doen van de kennisgeving worden voor de toepassing van dit artikel gerekend tot de kosten van overbrenging en bewaring.

11. Wanneer het voertuig binnen drie maanden na het in bewaring stellen niet is afgehaald, is het college van burgemeester en wethouders bevoegd het te verkopen of, indien verkoop naar hun oordeel niet mogelijk is, het voertuig om niet aan een derde in eigendom over te dragen of te laten vernietigen. Gelijke bevoegdheid heeft het college van burgemeester en wethouders ook binnen die termijn, zodra het gezamenlijke bedrag van de naheffingsaanslag, de kosten van het aanbrengen en verwijderen van de wielklem en de kosten van overbrenging en bewaring, vermeerderd met de voor de verkoop, de eigendomsoverdracht om niet of de vernietiging geraamde kosten, in verhouding tot de waarde van het voertuig naar zijn mening onevenredig hoog zou worden. Verkoop, eigendomsoverdracht om niet of vernietiging vindt niet plaats binnen twee weken nadat de kennisgeving als bedoeld in het negende lid is uitgegaan. Voor de toepassing van de volgende leden worden de kosten van verkoop, eigendomsoverdracht om niet of vernietiging gerekend tot de kosten van overbrenging en bewaring.

12. Gedurende drie jaren na het tijdstip van de verkoop heeft degene, die op dat tijdstip eigenaar was, recht op de opbrengst van het voertuig, met dien verstande dat eerst de kosten van het aanbrengen en verwij-

deren van de wielklem en van het overbrengen en bewaren van het voertuig en vervolgens de naheffingsaanslag met die opbrengst worden verrekend. Na het verstrijken van die termijn vervalt het eventueel batige saldo aan de gemeente.

13. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van berekening van de kosten van het aanbrengen en verwijderen van de wielklem en van het overbrengen en bewaren van het voertuig. In de belastingverordening wordt bepaald tot welke bedragen de kosten in rekening worden gebracht.

14. Het college van burgemeester en wethouders stelt het bedrag van de in rekening te brengen kosten vast bij voor bezwaar vatbare beschikking.

15. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent de overbrenging, bewaring, verkoop, eigendomsoverdracht om niet en vernietiging, het inrichten en aanhouden van het in het zesde lid bedoelde register, alsmede omtrent hetgeen verder voor de uitvoering van dit artikel noodzakelijk is.

16. Indien aantoonbaar is dat door het aanbrengen of het verwijderen van de wielklem dan wel tijdens de overbrenging en bewaring schade aan het voertuig is toegebracht, is de gemeente gehouden deze schade te vergoeden.

Artikel 236

Bij de heffing van gemeentelijke belastingen blijven van de Algemene wet buiten toepassing de artikelen 2, vierde lid, 3, 26, derde lid, 37 tot en met 40, 47a, 48, 52, 53, 54, 55, 56, 71, 76, 80, tweede, derde en vierde lid, 82, 84, 86, 87 en 90 tot en met 95.

Artikel 237

1. Het college van burgemeester en wethouders kan vorderen dat een verplichting tot het doen van aangifte of tot het indienen van een verzoek om uitreiking van een aangiftebiljet wordt nagekomen door het mondeling doen van aangifte. Bij het doen van deze aangifte worden de door het college van burgemeester en wethouders gevraagde bescheiden overgelegd.

2. Het college van burgemeester en wethouders kan vorderen dat een van de mondelinge aangifte opgemaakt relaas door de aangever wordt ondertekend, bij gebreke waarvan de aangifte geacht wordt niet te zijn gedaan.

3. Ten aanzien van de mondelinge aangifte en de overlegging daarbij van bescheiden zijn de bepalingen van de Algemene wet met betrekking tot de schriftelijke aangifte van overeenkomstige toepassing.

Artikel 238

1. Met betrekking tot de bij wege van aanslag geheven gemeentelijke belastingen kan bij de belastingverordening dan wel door het college van burgemeester en wethouders voor de in artikel 9, eerste lid en derde lid, eerste volzin, van de Algemene wet gestelde termijn van ten minste een maand een kortere termijn in de plaats worden gesteld.

2. Met betrekking tot de bij wege van voldoening op aangifte geheven gemeentelijke belastingen kan de belastingverordening voor de termijn van een maand, bedoeld in de artikelen 10, tweede lid, en 19, eerste, derde en vierde lid, van de Algemene wet een kortere termijn in de plaats stellen.

Artikel 239

1. Het college van burgemeester en wethouders is bevoegd voor eenzelfde belastingplichtige bestemde belastingaanslagen van dezelfde soort die betrekking kunnen hebben op verschillende belastingen, op één aanslagbiljet te verenigen.

2. Het eerste lid vindt overeenkomstige toepassing ingeval de belasting op andere wijze wordt geheven.

Artikel 240

Voor de toepassing van de artikelen 9, vierde lid, 18, derde lid, en 21, derde lid, van de Algemene wet wordt met een onherroepelijke veroordeling gelijkgesteld het vervallen van het recht tot strafvordering op de voet van artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 241

Het in artikel 12 van de Algemene wet bedoelde besluit om aan hem die aangifte heeft gedaan, geen aanslag op te leggen, wordt slechts bij voor bezwaar vatbare beschikking genomen indien de aangifte schriftelijk is gedaan.

Artikel 242

1. Hij die ingevolge de belastingverordening aanspraak kan maken op een gehele of gedeeltelijke vrijstelling, vermindering, ontheffing of teruggaaf, kan binnen zes weken nadat de omstandigheid welke die aanspraak deed ontstaan, zich heeft voorgedaan, of, indien op dat tijdstip nog geen aanslagbiljet is uitgereikt, binnen zes weken na de dagtekening van het aanslagbiljet, een verzoek tot het verkrijgen van vrijstelling, vermindering, ontheffing of teruggaaf indienen bij het college van burgemeester en wethouders.

2. Het college van burgemeester en wethouders beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Artikel 243

In de gevallen waarin naar het oordeel van Onze Minister en Onze Minister van Financiën het volkenrecht dan wel het internationale gebruik daartoe noodzaakt, wordt vrijstelling van gemeentelijke belastingen verleend. Onze genoemde Ministers kunnen ter zake nadere regels geven.

Artikel 244

Naast een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf kan het college van burgemeester en wethouders ook een in de belastingverordening voorziene vrijstelling ambtshalve verlenen.

Artikel 245

De bevoegdheden van artikel 63 van de Algemene wet worden met betrekking tot gemeentelijke belastingen uitgeoefend door het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 246

De in artikel 66 van de Algemene wet bedoelde kwijtschelding wordt met betrekking tot gemeentelijke belastingen verleend door het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 246a

1. Met betrekking tot gemeentelijke belastingen kunnen bij algemene maatregel van bestuur:

a. regels worden gesteld waarbij de artikelen 48, 52, 53, 54 of 55 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, alsmede de artikelen 59 of 62 van de Invorderingswet 1990 geheel of gedeeltelijk van toepassing worden verklaard, dan wel

b. regels worden gesteld die overeenkomen met die in de in onderdeel a genoemde artikelen.

2. De in het eerste lid bedoelde regels bevatten in elk geval een omschrijving van degene op wie de verplichting rust, alsmede van de belasting ten behoeve waarvan de verplichting geldt. Voorts vermelden deze regels naar gelang de aard van de verplichting een omschrijving van de aard van de te verstrekken gegevens en inlichtingen, van de aard van de gegevens welke uit de administratie dienen te blijken of van het doel waarvoor het voor raadpleging beschikbaar stellen van informatiedragers kan geschieden.

Artikel 247

1. Bij de toepassing van de artikelen 68, 69 en 70 van de Algemene wet met betrekking tot gemeentelijke belastingen worden de in die artikelen gestelde strafmaxima tot een vierde teruggebracht.

2. In afwijking van artikel 154, eerste lid, kan in de belastingverordening op overtreding daarvan slechts geldboete worden gesteld en wel geldboete van de eerste categorie.

Artikel 248

1. Voor de toepassing van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken (Stb. 1956, 323) treedt het college van burgemeester en wethouders in de plaats van de ambtenaar bedoeld in Hoofdstuk II van die wet.

2. Als partij die het beroep in cassatie als bedoeld in Hoofdstuk III van die wet kan instellen, wordt aangewezen het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 249

Bij de invordering van gemeentelijke belastingen blijven van de Invorderingswet 1990 buiten toepassing de artikelen 5, 9, eerste tot en met vierde lid, 20, 21, 59, 62 en 69. Bij de invordering van gemeentelijke belastingen die niet bij wege van aanslag of bij wege van voldoening op aangifte worden geheven, blijven bovendien buiten toepassing de artikelen 7 en 8, eerste lid, van die wet.

Artikel 250

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 10 van de Invorderingswet 1990 zijn:

a. naheffingsaanslagen invorderbaar een maand na de dagtekening van het aanslagbiljet;

b. andere belastingaanslagen invorderbaar in twee gelijke termijnen,

waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand, volgende op die welke in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld, de tweede twee maanden later.

2. De belastingverordening kan van het bepaalde in het voorgaande lid afwijkende regels inhouden.

Artikel 251

1. Ten aanzien van niet bij wege van aanslag of bij wege van voldoening op aangifte geheven gemeentelijke belastingen, treedt voor de toepassing van de Invorderingswet 1990 voor het aanslagbiljet een daartoe bij de belastingverordening bestemd schriftuur of, bij gebreke van zulk een schriftuur, de kennisgeving van het verschuldigde bedrag aan de belastingschuldige, op de wijze door het college van burgemeester en wethouders te bepalen, in de plaats.

2. De belastingverordening kan met betrekking tot de invordering van de in het eerste lid bedoelde belastingen nadere, van de Invorderingswet 1990 afwijkende regels geven betreffende de wijze waarop van het verschuldigde bedrag kennis wordt gegeven aan de belastingschuldige en betreffende de termijn van betaling.

Artikel 252

De verrekening van aan de belastingschuldige uit te betalen en van hem te innen bedragen ter zake van gemeentelijke belastingen op de voet van artikel 24 van de Invorderingswet 1990 is ook mogelijk ingeval de termijn, bedoeld in artikel 250 of in artikel 251, dan wel de krachtens artikel 250, tweede lid, gestelde termijn nog niet is verstreken.

Artikel 253

1. Indien met betrekking tot een zelfde onroerende zaak voor de heffing van de onroerende-zaakbelastingen en de baatbelasting, voor zover deze worden geheven van genothebbenden krachtens eigendom, bezit of een beperkt recht, twee of meer personen belastingplichtig zijn, kan een zodanige belasting bij wege van één aanslag worden geheven ten name van een van hen.

2. Indien met toepassing van het eerste lid de aanslag ten name van één belastingplichtige is gesteld kan:

a. de in artikel 212, tweede lid, bedoelde ambtenaar de aanslag op de gehele onroerende zaak verhalen ten name van degene te wiens name de aanslag is gesteld, zonder rekening te houden met de rechten van de overige belastingplichtigen;

b. de belastingplichtige die de aanslag heeft voldaan hetgeen hij meer heeft voldaan dan overeenkomt met zijn belastingplicht verhalen op de overige belastingplichtigen naar evenredigheid van ieders belastingplicht.

3. Van het tweede lid, aanhef en onder b, kan bij overeenkomst worden afgeweken.

Artikel 254

1. Voor de toepassing van artikel 66 van de Invorderingswet 1990 met betrekking tot gemeentelijke belastingen blijven de artikelen 76, 80, tweede, derde en vierde lid, 82, 84, 86 en 87 van de Algemene wet buiten toepassing.

2. Voor de toepassing van artikel 64 van de Invorderingswet 1990 met betrekking tot gemeentelijke belastingen worden de in dat artikel gestelde strafmaxima tot een-vierde teruggebracht.

Artikel 255

1. De in artikel 26 van de Invorderingswet 1990 bedoelde kwijtschelding wordt met betrekking tot gemeentelijke belastingen verleend door het college van burgemeester en wethouders, echter niet dan nadat de in artikel 212, tweede lid, bedoelde ambtenaar daartoe een voorstel heeft gedaan.

2. Met betrekking tot het verlenen van gehele of gedeeltelijke kwijtschelding zijn de krachtens artikel 26 van de Invorderingswet 1990 door Onze Minister van Financiën bij ministeriële regeling gestelde regels van toepassing met dien verstande dat de raad kan bepalen dat, in afwijking van die regels, in het geheel geen kwijtschelding wordt verleend dan wel dat afwijkende regels gelden die ertoe leiden dat in beperktere mate kwijtschelding wordt verleend. Het stellen van afwijkende regels geschiedt bij afzonderlijk besluit. Op zodanig besluit is artikel 218 niet van toepassing.

3. Het college van burgemeester en wethouders kan op voorstel van de betrokken in artikel 212, tweede lid, bedoelde gemeenteambtenaar de belasting geheel of gedeeltelijk oninbaar verklaren. Het daartoe strekkende besluit ontheft die gemeenteambtenaar van de verplichting verdere pogingen tot invordering te doen.

Artikel 256

Indien ter zake van een gemeentelijke belasting exploit moet worden gedaan, een akte van vervolging betekend of een dwangbevel ten uitvoer gelegd in een andere gemeente dan die aan welke de belasting is verschuldigd, is daartoe naast de belastingdeurwaarder van laatstbedoelde gemeente mede de belastingdeurwaarder van eerstbedoelde gemeente bevoegd en desgevraagd verplicht.

Artikel 257

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen inzake de belastingen, bedoeld in artikel 220, nadere, zo nodig afwijkende, regels worden gegeven inzake de heffing en de invordering, alsmede inzake alle gemeentelijke belastingen andere in het kader van deze paragraaf passende nadere regels ter aanvulling van de in deze paragraaf geregelde onderwerpen.

Artikel 258

1. Op verzoek van het waterschap in welks gebied de gemeente geheel of gedeeltelijk is gelegen, verstrekt de gemeente ten behoeve van de heffing van de omslag ter zake van de gebouwde onroerende zaken, bedoeld in artikel 116, onder c en e, van de Waterschapswet (Stb. 1991, 444), tegen een redelijke vergoeding gegevens omtrent de waarde in het economische verkeer van die zaken welke voor de heffing van de onroerende-zaakbelastingen, is vastgesteld alsmede de voor de heffing van die omslag noodzakelijke gegevens betreffende de onroerende zaken en de ter zake belastingplichtigen, voorzover de gemeente over die gegevens beschikt.

2. Onze Minister kan bij ministeriële regeling regels stellen omtrent de redelijke vergoeding, bedoeld in het eerste lid.

3. Het eerste lid is slechts van toepassing voor de belastingjaren waarin de gemeente de onroerende-zaakbelasting, heft naar de grondslag waarde in het economisch verkeer.

TITEL V. HET TOEZICHT OP HET GEMEENTEBESTUUR

HOOFDSTUK XVI. VOORAFGAAND TOEZICHT

Artikel 259

Besluiten van gemeentebesturen kunnen slechts aan voorafgaand toezicht worden onderworpen in bij de wet of krachtens de wet bij provinciale verordening bepaalde gevallen.

Artikel 260

De goedkeuring van een besluit van het gemeentebestuur kan noch voor bepaalde tijd of onder voorwaarden worden verleend, noch worden ingetrokken.

Artikel 261

De goedkeuring kan niet gedeeltelijk worden verleend, tenzij aard en inhoud van het besluit zich daartegen niet verzetten.

Artikel 262

1. Gedeeltelijke goedkeuring en onthouding van goedkeuring geschieden bij een met redenen omkleed besluit.
2. Tot gedeeltelijke goedkeuring of onthouding van goedkeuring wordt niet overgegaan dan nadat het gemeentebestuur gelegenheid tot overleg is geboden.

Artikel 263

1. De beslissing omtrent een besluit dat aan de goedkeuring van gedeputeerde staten is onderworpen, wordt genomen en aan het gemeentebestuur meegedeeld binnen drie maanden na de verzending ter goedkeuring.
2. Gedeputeerde staten kunnen hun beslissing eenmaal voor ten hoogste drie maanden verdagen.
3. De goedkeuring wordt geacht te zijn verleend, indien binnen de in het eerste lid genoemde termijn geen beslissing of geen besluit tot verdaging, dan wel binnen de termijn waarvoor de beslissing is verdaagd, geen beslissing aan het gemeentebestuur is verzonden.

Artikel 265

Het bepaalde in artikel 263 is van overeenkomstige toepassing op besluiten die zijn onderworpen aan goedkeuring door Onze Minister wie het aangaat.

Artikel 266

1. Een besluit dat aan goedkeuring bij koninklijk besluit is onderworpen, wordt toegezonden aan Onze Minister wie het aangaat.
2. De Kroon beslist omtrent het besluit binnen drie maanden na de verzending.
3. De Kroon kan haar beslissing eenmaal voor ten hoogste zes maanden verdagen.
4. Een voordracht tot onthouding van goedkeuring wordt gedaan door of mede door Onze Minister.
5. Onthouding van goedkeuring geschiedt niet, dan nadat de Raad van

State is gehoord. De toepassing van artikel 262, tweede lid, vindt in dat geval plaats voordat het ontwerp-besluit bij de Raad van State ter overweging wordt gebracht. Artikel 18a van de Wet op de Raad van State is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 267

Indien voor besluiten van gemeentebesturen een andere vorm van voorafgaand toezicht dan goedkeuring is voorgeschreven, zijn de artikelen 260 tot en met 266 van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK XVII. DE Vernietiging van Besluiten

Artikel 268

1. De besluiten van het gemeentebestuur kunnen bij koninklijk besluit worden vernietigd voor zover zij met het recht of met het algemeen belang in strijd zijn.

2. Hangende het onderzoek of er reden is tot vernietiging over te gaan, kan een besluit bij koninklijk besluit worden geschorst.

Artikel 269

Een besluit kan niet gedeeltelijk worden geschorst of vernietigd, tenzij aard en inhoud van het besluit zich daartegen niet verzetten.

Artikel 270

1. Een besluit dat nog goedkeuring behoeft, kan niet worden geschorst of vernietigd.

2. Een besluit ten aanzien waarvan een verzoek om een administratief-rechtelijke voorziening aanhangig of nog mogelijk is, kan niet worden vernietigd.

Artikel 271

Een besluit waarover de rechter een uitspraak heeft gedaan, of waarbij een in kracht van gewijsde gegane uitspraak van de rechter wordt uitgevoerd, kan niet worden vernietigd op rechtsgronden welke in strijd zijn met die waarop de uitspraak steunt of mede steunt.

Artikel 272

1. Een besluit tot het verrichten van een privaatrechtelijke rechtshandeling kan niet worden geschorst of vernietigd, indien drie maanden zijn verstreken na de dag waarop het is genomen. Indien binnen deze termijn schorsing heeft plaatsgevonden, blijft vernietiging binnen de duur van de schorsing mogelijk.

2. Indien een besluit tot het verrichten van een privaatrechtelijke rechtshandeling aan de goedkeuring van gedeputeerde staten is onderworpen, vangt de in het eerste lid genoemde termijn aan op de dag na die van de goedkeuring. Ten aanzien van het goedkeuringsbesluit is het eerste lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 273

1. Indien een besluit naar het oordeel van de burgemeester voor vernietiging in aanmerking komt, doet hij daarvan binnen twee dagen nadat het te zijner kennis is gekomen, door tussenkomst van gedepu-

teerde staten, mededeling aan Onze Minister wie het aangaat. Hij geeft hiervan tegelijkertijd kennis aan het orgaan dat het besluit nam, en zo nodig aan het orgaan dat met de uitvoering van het besluit is belast.

2. Gedeputeerde staten zenden de stukken, vergezeld van hun advies, binnen een week na de dagtekening van de mededeling van de burgemeester toe aan Onze Minister wie het aangaat.

3. Het besluit ten aanzien waarvan het eerste lid toepassing heeft gevonden, wordt niet of niet verder uitgevoerd, voordat van Onze Minister wie het aangaat de mededeling is ontvangen, dat voor schorsing of vernietiging geen redenen bestaan. Indien het besluit niet binnen een maand na de dagtekening van de mededeling van de burgemeester is geschorst of vernietigd, wordt het uitgevoerd.

Artikel 274

1. Een voordracht tot schorsing wordt gedaan door Onze Minister wie het aangaat.

2. Over de voordracht pleegt Onze Minister wie het aangaat overleg met Onze Minister, tenzij schorsing onverwijld dient plaats te vinden. In de voordracht wordt het achterwege blijven gemotiveerd.

3. Het besluit tot schorsing bepaalt de duur hiervan.

4. De schorsing van een besluit kan worden verlengd.

5. Zij kan, ook na verlenging, niet langer duren dan een jaar.

6. Indien bezwaar is gemaakt of beroep is ingesteld tegen het geschorste besluit duurt de schorsing, behoudens eerdere opheffing, voort tot drie maanden nadat op het verzoek onherroepelijk is beslist.

Artikel 275

Een besluit dat geschorst is kan, nadat de schorsing is geëindigd, niet meer worden vernietigd.

Artikel 276

1. Schorsing stuit onmiddellijk de werking van het geschorste besluit.

2. Zolang een besluit tot het aangaan van een overeenkomst is geschorst, wordt deze, zo zij reeds is aangegaan, niet of niet verder uitgevoerd.

Artikel 277

Indien een bekend gemaakt besluit niet is vernietigd binnen de tijd waarvoor het is geschorst, wordt hiervan door het gemeentebestuur openbaar kennis gegeven.

Artikel 278

1. De voordracht tot vernietiging wordt gedaan door of mede door Onze Minister.

2. De voordracht wordt niet gedaan dan nadat Onze Minister of Onze Minister wie het aangaat het gemeentebestuur gelegenheid tot overleg heeft geboden.

3. Artikel 15, derde lid, van de Wet op de Raad van State is niet van toepassing.

4. Het koninklijk besluit tot vernietiging wordt met redenen omkleed.

Artikel 279

Het koninklijk besluit tot schorsing, opheffing of verlenging van de schorsing of tot vernietiging wordt in het Staatsblad geplaatst.

Artikel 280

1. Vernietiging van een besluit strekt zich uit tot alle rechtsgevolgen daarvan en werkt terug tot het tijdstip waarop het besluit is tot stand gekomen. In het koninklijk besluit kan worden bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel of ten dele in stand blijven.

2. Indien een besluit tot het aangaan van een overeenkomst wordt vernietigd, wordt de overeenkomst, zo zij reeds is aangegaan en voor zover in het koninklijk besluit niet anders is bepaald, door de gemeente niet of niet verder uitgevoerd, onverminderd het recht van de wederpartij op schadevergoeding.

Artikel 281

Het gemeentebestuur neemt opnieuw een besluit omtrent het onderwerp van het vernietigde besluit, waarbij met het koninklijk besluit wordt rekening gehouden.

Artikel 281a

1. Een belanghebbende kan tegen een besluit als bedoeld in artikel 268, eerste of tweede lid, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

2. In afwijking van artikel 6:2 van de Algemene wet bestuursrecht kan geen beroep worden ingesteld tegen de schriftelijke weigering een besluit tot schorsing of vernietiging te nemen en tegen het niet tijdig nemen van een besluit tot schorsing of vernietiging.

TITEL VI. WIJZIGING VAN DE GEMEENTELIJKE INDELING EN WIJZIGING VAN GEMEENTEGRENZEN

Artikel 282

In deze titel wordt verstaan onder:

a. wijziging van de gemeentelijke indeling: opheffing en instelling van gemeenten alsmede wijziging van gemeentegrenzen indien deze naar verwachting betrekking heeft op 10% of meer van het inwonertal van tenminste één van de betrokken gemeenten;

b. grenscorrectie: een wijziging van een gemeentegrens die naar verwachting het inwonertal van geen van de betrokken gemeenten met 10% of meer zal doen toe- of afnemen;

c. ontwerp-regeling: het concept van een wetsvoorstel tot wijziging van de gemeentelijke indeling met daarbij gevoegd een kaart.

Artikel 283

1. Wijziging van de gemeentelijke indeling geschiedt bij wet.

2. Grenscorrecties die gepaard gaan met wijziging van een provinciegrens, niet zijnde een provinciegrens met niet provinciaal ingedeeld gebied, geschieden bij gelijkkluidend besluit van provinciale staten van de betrokken provincies, tenzij toepassing is gegeven aan artikel 288, tweede lid.

3. De overige grenscorrecties geschieden:

a. bij gelijkkluidend besluit van de raden van de betrokken gemeenten;

b. bij besluit van provinciale staten;

c. bij algemene maatregel van bestuur in het geval; bedoeld in artikel 288, tweede lid; of

d. bij wet.

4. Besluiten als bedoeld in het derde lid onder a behoeven de goedkeuring van gedeputeerde staten. Gedeputeerde staten doen van hun

besluit tot goedkeuring dan wel onthouding van goedkeuring mededeling aan Onze Minister.

Artikel 284

Ter voorbereiding van een wijziging van de gemeentelijke indeling wordt een ontwerp-regeling vastgesteld:

a. bij gelijkloidend besluit van provinciale staten van twee of meer aan elkaar grenzende provincies indien een dergelijke wijziging gepaard gaat met wijziging van de grens tussen die provincies;

b. bij gelijkloidend besluit van de raden van twee of meer in dezelfde provincie gelegen gemeenten tot samenvoeging van hun gemeenten;

c. door provinciale staten in de overige gevallen.

2. Tenzij toepassing is gegeven aan artikel 287, tweede lid, besluit Onze Minister niet tot het voorbereiden van een voorstel van wet tot wijziging van de gemeentelijke indeling dan nadat hem de desbetreffende ontwerp-regeling is toegezonden.

Artikel 285

1. Gedeputeerde staten doen aan provinciale staten geen voorstel tot het vaststellen van een ontwerp-regeling dan nadat:

a. het college van burgemeester en wethouders van elk van de betrokken gemeenten in de gelegenheid is gesteld over de desbetreffende wijziging van de gemeentelijke indeling overleg te voeren met gedeputeerde staten;

b. een ieder in de gelegenheid is gesteld zijn oordeel over de desbetreffende wijziging van de gemeentelijke indeling ter kennis te brengen van gedeputeerde staten.

2. Indien het college van burgemeester en wethouders van één van de betrokken gemeenten van mening is dat in de overwegingen die aan het voorstel van gedeputeerde staten ten grondslag liggen dan wel bij de voorafgaande procedure aan het belang van zijn gemeente onvoldoende recht is gedaan, kan het Onze Minister daarover zijn oordeel vragen. Het verzoek wordt aan Onze Minister gedaan uiterlijk vier weken na de dag waarop het voorstel aan provinciale staten is gezonden.

Ter voorbereiding van zijn oordeel wint Onze Minister het advies in van een door hem ingestelde commissie van onafhankelijke deskundigen. Onze Minister kan regels stellen ter uitvoering van de derde volzin.

3. In het geval bedoeld in het tweede lid, nemen provinciale staten geen besluit over het voorstel van gedeputeerde staten dan nadat Onze Minister hen in kennis heeft gesteld van zijn oordeel. Bij zijn oordeel voegt Onze Minister de tekst van het aan hem uitgebrachte advies van de commissie van onafhankelijke deskundigen.

Artikel 286

Op besluiten van provinciale staten als bedoeld in artikel 283, tweede en derde lid, tot het vaststellen van grenscorrecties is artikel 285, eerste lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 287

1. Indien Onze Minister een wijziging van de gemeentelijke indeling wenselijk acht nodigt hij het desbetreffende provinciaal bestuur dan wel de desbetreffende provinciale besturen ertoe uit om, met inachtneming van artikel 285, de voorbereiding van die wijziging ter hand te nemen.

2. Indien door het provinciaal bestuur dan wel de provinciale besturen niet binnen drie maanden aan de uitnodiging gevolg wordt gegeven, kan Onze Minister de voorbereiding van een wijziging van de gemeentelijke

indeling zelf ter hand nemen. In dat geval is artikel 285, eerste lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 288

1. Indien Onze Minister een grenscorrectie wenselijk acht nodigt hij het desbetreffende provinciaal bestuur dan wel de desbetreffende provinciale besturen ertoe uit om, met inachtneming van artikel 285, de voorbereiding van die grenscorrectie ter hand te nemen.

2. Indien door het provinciaal bestuur dan wel de provinciale besturen niet binnen drie maanden aan de uitnodiging gevolg wordt gegeven, kan een grenscorrectie bij algemene maatregel van bestuur worden aangebracht. Bij de voorbereiding daarvan is artikel 285, eerste lid, van overeenkomstige toepassing.

TITEL VII. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 289

De gemeentewet (Stb. 1931, 89) wordt ingetrokken.

Artikel 290

1. De intrekking van de gemeentewet heeft geen gevolgen voor de geldigheid van de op de dag voor de inwerkingtreding van deze wet geldende besluiten.

2. Besluiten als bedoeld in het eerste lid die algemeen verbindende voorschriften bevatten waarvan de inhoud in strijd is met deze wet, worden binnen twee jaar na de datum van inwerkingtreding van deze wet daarmee in overeenstemming gebracht of ingetrokken. De besluiten, of onderdelen daarvan, die bij het verstrijken van de in de vorige volzin genoemde termijn niet met deze wet in overeenstemming zijn gebracht of zijn ingetrokken, zijn van rechtswege vervallen.

3. Besluiten van gedeputeerde staten, bedoeld in artikel 100, eerste lid van de gemeentewet vervallen van rechtswege op de dag waarop deze wet in werking treedt.

4. Niettemin blijven gedeputeerde staten na de inwerkingtreding van deze wet bevoegd de jaarwedde van wethouders over de periode voorafgaand aan de inwerkingtreding van deze wet vast te stellen overeenkomstig artikel 100, eerste lid, van de gemeentewet.

5. Het derde en het vierde lid zijn van overeenkomstige toepassing op jaarwedden van gemeentesecretarissen, bedoeld in artikel 111, eerste lid, van de gemeentewet.

Artikel 291

Ten aanzien van de bij de inwerkingtreding van deze wet zitting hebbende leden van de raad en wethouders zijn tot hun aftreden de artikelen, 15, eerste lid, en 45 slechts van toepassing voor zover de gemeentewet ter zake eveneens een verbod inhield.

Artikel 292

In afwijking van artikel 89, tweede lid, is artikel 13, eerste lid, onderdeel h, met betrekking tot bij de inwerkingtreding van deze wet bestaande commissies eerst van overeenkomstige toepassing ten aanzien van leden die zijn benoemd verklaard na de tweede verkiezing van de commissie die na de inwerkingtreding van deze wet wordt gehouden.

Artikel 293

In gemeenten die afdelingen of dorpen met een afzonderlijk vermogen en afzonderlijke inkomsten en lasten hebben, gaan dit vermogen en deze inkomsten en lasten op in de algemene huishouding van de gemeente, indien niet door het gemeentebestuur binnen drie jaar na de dag van inwerkingtreding van deze wet een andere voorziening is getroffen.

Artikel 294

Ten aanzien van het aantal wethouders blijft tot het eerste periodieke aftreden van de wethouders na de inwerkingtreding van deze wet artikel 86 van de gemeentewet van toepassing.

Artikel 295

Aanwijzingen als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de gemeentewet, blijven van kracht totdat zij bij koninklijk besluit worden ingetrokken. Tot dat tijdstip blijft artikel 2, derde lid, van de gemeentewet van toepassing.

Artikel 296

De artikelen 44, vierde lid, en 66, vierde lid, treden in werking op de dag van het eerste periodieke aftreden van de wethouders na de inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 297

Verzoeken tot ontheffing en om toestemming als bedoeld in de artikelen 81 en 82 van de gemeentewet die bij de Kroon onderscheidenlijk Onze Minister zijn ingediend voor de inwerkingtreding van deze wet en waarop door de Kroon onderscheidenlijk Onze Minister voor de dag van de inwerkingtreding nog niet is beschikt, worden overgedragen aan de commissaris van de Koning.

Artikel 298

Ten aanzien van degenen die op de dag van inwerkingtreding van deze wet het ambt van burgemeester vervullen is tot het eerste periodieke aftreden van de wethouders na de inwerkingtreding van deze wet artikel 68 slechts van toepassing voor zover de gemeentewet ter zake een verbod inhield.

Artikel 299

1. Ten aanzien van verplichtingen als bedoeld in artikel 110, tweede lid, die gelden op de dag voor die van de inwerkingtreding van deze wet, vangt de termijn, bedoeld in artikel 110, derde lid, aan op de dag na die van de inwerkingtreding.
2. Artikel 110, derde en vijfde lid, is niet van toepassing op verplichtingen als bedoeld in artikel 110, tweede lid, die zijn genoemd in de bijlage, behorende bij deze wet.
3. Ten aanzien van voorschriften als bedoeld in artikel 110, vierde lid, die gelden op de dag voor die van de inwerkingtreding van deze wet, vangt de termijn genoemd in dat lid, aan op de dag na die van de inwerkingtreding.

Artikel 300

Artikel 153 is niet van toepassing op beroepschrijven die zijn ingediend voor de inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 301

De in artikel 150 bedoelde verordening wordt vastgesteld binnen een jaar na de dag van inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 302

Artikel 151 van de gemeentewet blijft van kracht ten aanzien van wetten die tot stand zijn gekomen voor de dag van inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 303

Voor bij koninklijk besluit aan te wijzen begrotingsjaren blijven de artikelen 242 tot en met 244, 245a, 245aa, 247, 249 en 250 van de gemeentewet van toepassing. In het koninklijk besluit kunnen regels worden gesteld omtrent de toepassing van de in de eerste volzin genoemde artikelen.

Artikel 304

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 290, tweede lid, blijven besluiten inzake gemeentelijke belastingverordeningen als bedoeld in artikel 216 van deze wet, van toepassing met betrekking tot de heffing over voordien aangevangen belastingjaren of zich voordien voorgedaan hebbende belastbare feiten.

2. In afwijking van het bepaalde in 290, tweede lid, vervallen de besluiten inzake gemeentelijke belastingverordeningen, bedoeld in de artikelen 273a en 274 van de gemeentewet, bij het verstrijken van de termijn die daarvoor in de desbetreffende belastingverordening is gesteld. Het eerste lid is hierbij van overeenkomstige toepassing.

3. In afwijking van het bepaalde in 290, tweede lid, vervallen besluiten inzake gemeentelijke belastingverordeningen als bedoeld in artikel 280 van de gemeentewet, zoals deze luidde voor de inwerkingtreding van de Wet van 24 december 1970 tot wijziging van de bepalingen inzake gemeentelijke en provinciale belastingen (Stb. 608), waarvan de heffing tot een bepaalde termijn is beperkt en waarvoor de mogelijkheid tot afkoop is gegeven, bij het verstrijken van de termijn die daarvoor in de desbetreffende belastingverordening is gesteld. Het eerste lid is hierbij van overeenkomstige toepassing.

4. Gemeentelijke verordeningen betreffende onroerende-zaakbelastingen, bedoeld in artikel 273, eerste lid, onder a en b, van de gemeentewet, moeten uiterlijk met ingang van 1 januari 1994 zijn aangepast aan artikel 220, achtste lid, van deze wet.

5. Gemeentelijke verordeningen betreffende leges of rechten, bedoeld in artikel 277, eerste lid, onder a, b 1e, b 2e of b 4e, van de gemeentewet, moeten uiterlijk met ingang van 1 januari 1994 zijn aangepast aan artikel 229 van deze wet. Voor zover de in de vorige volzin bedoelde verordeningen voor 1 januari 1994 nog niet zijn aangepast aan deze wet, blijft tot dat tijdstip artikel 279 van de gemeentewet van toepassing, zoals dit luidde voor de wijziging van de gemeentewet bij de Wet van 3 juli 1989 (Stb. 302).

Artikel 305

1. Met betrekking tot besluiten als bedoeld in artikel 290, tweede lid, en artikel 304, blijven titel VI van de tweede afdeling, eerste en tweede hoofdstuk van de gemeentewet, alsmede de op die hoofdstukken berustende uitvoeringsvoorschriften van kracht gedurende de in die artikelen bedoelde termijn.

2. Met betrekking tot besluiten als bedoeld in artikel 304, derde lid, blijven de bepalingen uit de gemeentewet zoals deze luidde voor de inwerkingtreding van de Wet van 24 december 1970 (Stb. 608) van kracht gedurende de in dat artikel bedoelde termijn.

Artikel 305a

In afwijking van artikel 220d, tweede en derde lid, wordt bij het bepalen van de heffingsmaatstaf voor de onroerende-zaakbelastingen buiten aanmerking gelaten de waarde van tot de onroerende zaak behorende, daaraan al dan niet aard- of nagelvast verbonden werktuigen welke verwijderd kunnen worden met behoud van hun waarde als zodanig en niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken.

Artikel 306

De artikelen 262 tot en met 266 zijn niet van toepassing op aan voorafgaand toezicht onderworpen besluiten die zijn genomen voor de inwerkingtreding van deze wet. Ten aanzien van die besluiten blijven de op de dag voor de inwerkingtreding van deze wet geldende wettelijke bepalingen van kracht.

Artikel 307

1. Indien het bij koninklijke boodschap van 12 oktober 1990 ingediende voorstel van wet houdende herziening van titel 4 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en wijziging van enige andere bepalingen van dat wetboek, het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en het Wetboek van Strafvordering (kamerstukken 21 847) niet in werking is getreden op het moment dat deze wet in werking treedt, blijft artikel 183 van de gemeentewet van kracht totdat dat voorstel van wet in werking treedt.

2. Indien het in het eerste lid bedoelde voorstel van wet op een eerder tijdstip in werking treedt dan deze wet, vervalt artikel 183 van de gemeentewet op dat eerdere tijdstip.

Artikel 308

Indien het bij koninklijke boodschap van 10 maart 1990 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de binnentredingsbepalingen (kamerstukken 22 539) niet in werking is getreden op het moment dat deze wet in werking treedt, blijven de artikelen 153 en 154 van de gemeentewet van kracht totdat dat voorstel in werking treedt.

Artikel 309

1. Deze wet treedt in werking op een bij of krachtens de wet te bepalen tijdstip.

2. Voor de bekendmaking van deze wet stelt Onze Minister de nummering van de artikelen, paragrafen, hoofdstukken en titels van deze wet opnieuw vast, en brengt de in deze wet voorkomende aanhalingen van de artikelen, paragrafen, hoofdstukken en titels met de nieuwe nummering in overeenstemming.

Artikel 310

Deze wet kan worden aangehaald als: Gemeentewet.

BIJLAGE, BEDOELD IN ARTIKEL 299, TWEEDE LID, VAN DE GEMEENTEWET

Ministerie van Verkeer en Waterstaat

Wet Waterhuishouding (TK, 1986-1987, 17 367, nr. 8)

- a. Beheersplan, als bedoeld in hoofdstuk II, afdeling 2.

Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

1. Wet op de bejaardenoorden (Stb. 1984, 656), artikel 3.
2. Wet Voorzieningen Gezondheidszorg (Stb. 1982, 563), artikel 11.

Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

1. Wet op de Ruimtelijke Ordening (Stb. 1985, 626)
 - a. Verplichtingen, als bedoeld in hoofdstuk V en VI.
2. Wet op de Stads- en Dorpsvernieuwing (Stb. 1984, 406)
 - a. Leefmilieuverordening, als bedoeld in hoofdstuk 4, afdeling 3, artikelen 9 tot en met 16 en artikel 30;
 - b. Stadsvernieuwingsplan, als bedoeld in hoofdstuk 4, afdeling 4, artikelen 31, 33, 34 en 38;
 - c. Verslag, als bedoeld in hoofdstuk 5, artikelen 42 en 43.
3. Besluit op de Stads- en Dorpsvernieuwing (Stb. 1984, 477), hoofdstuk 6, artikel 13 tot en met 17.
4. Wet milieubeheer
 - a. milieuprogramma, als bedoeld in artikel 4.20;
 - b. rioleringsplan, als bedoeld in artikel 4.22.

Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen

Alle verplichtingen, zoals bedoeld in artikel 110, tweede lid, die voorkomen in de volgende wetten:

- Wet op het basisonderwijs (Stb. 1986, 256)
- Interimwet op het speciaal onderwijs en het voortgezet speciaal onderwijs (Stb. 1987, 614)
- Wet op het hoger beroepsonderwijs (Stb. 1986, 289)
- Wet op de onderwijsverzorging (Stb. 1986, 635)
- Wet op het voortgezet onderwijs (Stb. 1986, 552)
- Experimentenwet onderwijs (Stb. 1970, 370)
- Leerplichtwet 1969 (Stb. 1971, 406)

Ministerie van Binnenlandse Zaken

Rampenwet (Stb. 1985, 88), artikelen 3 en 7